

שני ספרים נפתחים :

(א) ספר פרקי היכלות רבתי

מהתנאים

רבי ישמעאל הכהן הגדול, ורבי עקיבא

יכיל ארבעים פרקים

הספר הלז אשר נמצא בכתב יד, מובא בערוך ע' אבן המנוגעת, ובפירושו ר"א בן עזרא פ' תשא, ובפ' הרמב"ן בראש התורה, ובשאר ספרים לראשונים וגם לאחרונים הרבה מאד.

ונספח אליו בסופו

(ב) צוואת נפתלי בן יעקב לבניו

בעת שנפטר לבית עולמו

יוצאים לאור ראשונה מתוך כתב יד עתיק, על ידי חברת חבירים מוציאי לאור כתבי ידי הקדמונים, ובראשם, הרב ר' שלמה אהרן ווערטהיימער נ"י בעה"ק ירושלם תוכב"א.

ועוד ילוה לו מאמר בשם

פתח ההיכלות

זו יצוין ויביא דברי מי ומי מהקדמונים והבאים אחריהם אשר הזכירו דברי הספר פרקי היכלות. זו יגלה לעין כל כי הספר הלז הוא אשר עליו ירמוז ויחסו שם פרקי היכלות, ובעצות ייחסו שמו על הגדפס כס' ארזי לבטן וינעלא שס"ה. זו יצוין מקום המאמרים המתדמים לו בתלמוד ומדרשים והלופיהם ושמיהם. וזו יעלה ויגיה ויראה הגהות ותיקונים מסופרים וספרים. וזו יערוך שיה גם על צוואת נפתלי בן יעקב הנז'. כל אלה פעל ועשה הרב ר' שלמה אהרן הנז', והנהו מתעתד להוציאו לאור בקרוב חי"ה בחוברת מיוחדת.

נדפס

פעה"ק ירושלם תוכב"א

שנת כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלם לפ"ק

אלף ושמונה מאות ועשרים לחורבן בית קדשינו ותפארתינו ובמ"ב

Q E
2 E 46

c. 1

שני המאורות הגדולים הרבנים הגאונים רועים נאמנים לעדת הספרדים והאשכנזים יצו בעה"ק ירושלם תובב"א.

הדור אתם התלצו וראו רגשות מפעלות קודש התעוררו בלבב ידידי מה יקרו רבנים כוללו תהלות כעגם השמים וילא הראשון מבחר עלמים הרב הסולל אור גולל אחד ה' אברהם זכר בך... הרב החכם השלם חו"צ זרע ר"ב כמהר"ר שלמה אהרן ווערטהיימער ז"ל לאסוף כתבי ידות מתופת של ראשונים אורים גדולים מאירים כספירים להוליאם לאור עולם לאמור לאסורים לאו ולאשר היו עמונים בחשך הגלו, ותהי ראשית יסודתם להוליאם לאור ספר חרדשי מס' ע"ז להאדם הגדול בענקים הר"ן זלה"ה אשר כבדו מזוקן ומרקה בם שיבה זה יותר מת"ק שנה ויפא רקב בם וסביבם נשאלה, והאחרון הכבד לפותו בגפת השכל ודעת וללרפס מכל סוג ושגיהא אשר נפל בהם במשך הימים ויוסף ה' שאת משל' הערות והגהות ויקרא אותם ד"ק שלמה".

אורו עיני לראות את חרדשי הר"ן ז"ל על מסכת ע"ז אשר נמלא בירושלם בכת"י וילאו לאור... וברכתו ברוך הטוב והמטיב. והלואי שכל חדשו מורינו ומאורינו הגאונים הקדמונים ז"ל יראו אור. וה' יעזור להמוליאים לאור חכות הר"ן ז"ל תגן עליהם להתבדר במעשה ידוהם כעתירת החותם בצרכה בחדש אב תרח"ם ירושלם ת"י

שמואל סלאנט.

ואליהם חיים אקרא, הרי ישראל המתגדלים! אשרי שיאחו את הספר הת' הזה חילת אהבים, וסמך ידו סמיה בעזרה במנה הראויה להתכבד איש אשר כבדו כטל מאת ה' וברביבים, להיות מעיר לעזור להגי לור"מ לפדות מדרת שחת את יתר פליטת כתבי קדש הכמוסים תחת יד למען יעמדו ימים רבים, וגדול המזכה את הרבים וזאת הגאונים המחברים יהי' לכם לסתרה. וזאת חוקת התורה למען אשר לא יקרב איש זר להשוג את גבולם להעלותו על מזבח הדפוס עד משך עשרה שנים מיום דלמטה וכל העובר על דברינו ליטק' חייא דרצקן. ושומע לנו יסכון בטח ושאלן והיה עליהו ענן כיר"א.

הנעיר רפאל מאיר פאניזיל ס"ס.

תעודת הרבנים הג' המאוהג' בד"צ דעיקות ירושלם תובב"א.

מלאנו גיל וחדוה בראותנו כי נתעוררו אנשי לבב להוליאם לאור כתבי ידי הקדמונים הנמלאים פה עה"ק ותפן ה' בידם ללחם והדפוס ספר היקר חרדשי הר"ן על ע"ז, ועתה יוליאם לאור ספר פרקי היכלות מהנחל אליהי ר' ישמעאל כ"ג, ועוד נועדים לחשוף תעלומות אשר עין לא שפסת. שטנו לראות גמי קדש יהלו יפעתם ועינינו תשבע עונג לחזות בנועם דבריהם הק'. יתן ה' בלב נדיביו להיות להם ליטועה ותעשינה ידוהם תושיה את קרן התורה להרים, ועיניהם תחזינה מישרים, בעה"ס צימו המלרים, וכבוד תורה לפ"ק, בד"ל דפעה"ק ירושלם ת"י.

משה נחום בהר"ס ז"ל רפאל יצחק יהודא ליב חפץ וכולון חרל"פ במוהרי"צ ז"ל

בגיל ומדום אעמוד באלם היכול לתת תודה לבשר ת"א אשר זכנו להמנות לדבר מאור הגדולה הזאת לזכות את הרבים בם הקדושים הלו הולא מפורש מפי כה"ג ר' ישמעאל ז"ל ע"ה אבר עה כה"ה ספון ועמון כללנות הנו והוא פרקי היכלות האמיתית מאבר הוכחתו נמיסור במאמר פתח הסיניל אשר כוננתו לבדר כזה הדרך והאמת, ואחרתי מלהוליאם לאור עד אשר יראה אור הספר הלו כי אדונה אולי נמלא עוד כת"י מוננו בגניו אולרות הספרים לאחכ"י אשר על ידם יתברר ויתגל דרכי יותה ואקוה כי בעליהם יעשו חסד עם הבתים והמתים בשלחם אלי או השתק מהם למען יל' כענה דקדק, כי בדברים האלה העמוקים וסוד ה' ליראיו אגור מאד לחתוך עפי' דעתי הקלה, וגפסא כמה להוליאם מת"י דבר מתוקן בתכלית השלימות.

הק' שלמה אהרן בן הרב ר' יעקב זצ"ל ווערטהיימער.

-19710-

אמר ר' ישמעאל מה הפרש שירות שהיה אומר מי שבקש להסתכל בצפיית המרכבה לירד בשלום ולעלות בשלום: ב גדולה מכולם להכנס ולהכניסו ולהביאו לחדרי היכל הרקיע להעמידו לפני כסא כבודו ולירדע כל מה שהוא עתיד להיות בעולם למי משפילין ולמי מגביהין למי מרפין למי מגבירין למי מרוששין למי מעשרין למי ממיתין למי מחיין למי גומלין ממנו ירושה למי נוהגין לו ירושה למי מנחלין לו תורה למי נותנין חכמה: ג גדולה מכולם שהוא צופה בכל מעשה בני אדם יודע ומכיר בו, נאף אדם יודע ומכיר בו רצח נפש יודע ומכיר בו נחשד על המה יודע ומכיר בו גדולה מכולם שמכיר בכל מיני כשפים: ד גדולה מכולם שכל המגביה ידו עליו מכזה מלבישין אותו צרעת וממעטרים אותו בהרת גדולה מכולם שכל המספר עליו לשון הרע ממילין ומשליכין אותו על מכות צמחים וחבורות ופצעים שירד מהם שתן לח: ה גדולה מכולם שכל המגביה ידו שהוא מובדל מכל בני אדם ונכהל בכל מיני בני אדם ככל מדותיו ונכבד על העליונים ועל התחתונים וכל מי שהוא נכשל בו הכשלות גדולות ודעות מפלות עליו מן שמים וכל מי ששולח בו יד בית דין של מעלה שולחין בו יד:

פרק ב גדולה מכולם שכל הבריות לפניו ככסף לפני צורף אי זהו כסף פסול ואי זהו כסף טהור ואף הוא צופה במשפחה כמה גרים יש כמה פצוע דכא יש כמה כרות שפכהיש כמה בני נדה כמה עבדים כמה ערלים: ג גדולה מכולם שכל המעיו פניו בו מכהין מאורגלגל עיניו, גדולה מכולם שכל הבוהאינו עוזב לא שורש ולא ענף אף לא יורש גדולה מכולם שכל המספר בגנותו מביאין עליו בלה ומהומה ואין חומלין עליו: ד גדולה מכולם שתוקעים ומריעים ואח"כ מגדין ושכין מגדין ומחזירימין שלשה פעמים בכל יום ויום שנתנה רשות לכשרים ולעניים לעלובים ולכנונים ולישרים ולחסידים לבהורים ולפרושים לצדיקים ולתמימים לירד ולעלות במרכבה לומר יהא בנדוי דמעצ"ש ה' אלהי ישראל לו ולפסא כבודו ולכתר ראשו ולב"ד של מעלה ולב"ד שר מטה ולכל מרום ולכל משרתיו מי שעומד לפניו חושש במרכבה ועוזב אותן: ד אמר ר' ישמעאל כך היו שונין בצפיית המרכבה החושש במרכבה אין לו רשות לעמוד אלא מפני שלש מדות הללו מפני מלך מפני כהן גדול ומפני סנהדרין בזמן שיש ביניהם נשיא אבל אם אין ביניהם נשיא אפי' מפני סנהדרין לא יעמוד ואם עמד דמו בראשו מפני שמקצר ימיו וממעט שנותיו: ה אמר ר' ישמעאל מה הפרש שירות שאדם משורר ויורד למרכבה פותח תחלת שבת וראשית שירה תחלת גילה וראשית רנה משוררים השרים המשרתים בכל יום לה' אלקי ישראל על כסא כבודו הם מנשאים גילגול כסא כבודו רנן מושב הריע הרוע פלא בלי חמדה פלא ופלא תשמח תשמים מלך שעליך בשמחת חתן בבית חופתו ישמח ויגיל כל זרע יעקב וכשבאתי לחסות תחת צל כנפיו בשמחת לבב ששמח כך ושיחתך עם שיחת יוצרך ועם מלכך שנאמר קק"ק יצמכה"ב:

פרק ג משבח ושירה של כל יום ויום מגילה ורינה של שבת מההיגיון היוצא מפי המשרתים ומכניון המתגבר מפי קרושים הם אש וגבעות להבה נצבדות ונגנונות נתיבות בכל יום ויום כדבר שנאמר קק"ק יצמכה"ב: ב מה לך אתה נבהל עבד נאמן מה לך אתה מרתיע משרת ואהוב אומר לפניך והדראי"ל ה' אלהי ישראל אם אני לא מרתיע מי הוא שירתיע אם אני לא אבהל מי הוא שיבהל שאני הוא שנקרא לו לגבורה שש שעות בכל יום ואסף פעמים סוחבין אותי על רכיבותי עד שאני לכסא כבודו והנה הקול משיב ואומר ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראשם הללו שעושין לך דברים הללו אין כלימה על דבריהם ואין סותר על שיחתם משרתי הדור רואים פני הדור יושב בחדרי היכל דממה יבא ואמר קדושה מהר שנאמר קק"ק ה' וגו': ג מלך נסין מלך גבורה מלך גפלאות מלך פרישות כסאך מעופף משעה שתקעת יתר אריגת המסכת ששכלול העולם וסלסולו עומד עליו ששם רבות מדות עד אין קץ ועדן לא הנית רגליו על הקרקע ערבות אלא בעוף מעופף ועומד תחתיו נאה גאים קשורי כתרים וכל מלאכי ראשי מדות שבראת

שבראת חבושים עומדים תחת כסא הכבוד והיו מנמלים בעוז תוקף וגבורה ואף הם לא הניחו רגליהם על קרקע ערבות אלא כעוף מעופפים ועומדים תחתיו: **ד** ושלשה פעמים בכל יום כסא כבודך משתמח לפניך והדריא"ל ה' אלהי ישראל ושב בה מלך מפואר שמשמך חביב עלי ואינו כבוד עלי כדבר שנאמר קק"ק ה' צבאות וגו': **ה** גאווה מופלא ושררה משונה גאווה של דוממה ושררה של זהויה שמלאך הפנים מתנהג בה בכל יום שלשה פעמים בב"ד של מעלה כשהוא הולך ובא על ערבות רקיע שעל הכרובים ושעל ראשי האופנים ושעל ראשי החיות:

פרק ד וכיון שרואין כל מי שבמרום כשהוא הולך ובא עד הרקיע שעל ראשי הכרובים ושעל ראשי האופנים ושעל ראשי חיות הקודש מרתיעין ומתבהלין ומתעלפין ונופלין על פניהם ולאחוריהם במאה ושמונים והמשה אלפים רבבות פרסאות אין כל בריה יכולה ליגע באותו המקום מפני זוחלי אשות שמעוררים ויוצאים מפי האופנים ומפי חיות הקודש ומפי הכרובים שפותחים פיהם לומר קק"ק בשעה שישיראל אומרים קק"ק ה' וגו': **ב** מדה של גבורה מדה של רתת מדה של זיע מדה של קול מדה של חלחלה מדה של חלוק של והדריא"ל ה' אלהי ישראל שמעומר ובא על כסא כבודו: **ג** וחוקק ומלא כולו מבפנים ומן החיצון ה' ה' ועינו כל בריה אינה יכולה להסתכל לא עיני בשר ודם ולא עיני משרתיו והמסתכל בו והמציץ בו והרואה אותו אוחותו מחיות לגלגלי עינו וגלגלי עינו מפלטין ומוציאין לפידי אש והם מלהטין והם שורפין אותו האש והיוצא מפי אדם והמסתכל הוא מלהטת אותו והוא שורפה אותו מפני מה מפני דת עינים של והדריא"ל ה' אלהי ישראל שמעומר ובא על כסא כבודו: **ד** וערב ומתוק יפיו במראה יופי וזו הדר עיני חיות כדבר שנאמר קק"ק ה' צבאות וגו': **ה** מי כמלכנו בכל גאה תופש מי כיוצרנו מי כמלכנו. מי כאלהנו ומי כמחו בקשר כתרם מי בששה קולות משוררים לפניו משרתי ומדת נושא כסא כבודו הכרובים והאופנים וחיות הקודש שכל קול שמעלה משל חבירו ראשונה משלפניו:

פרק ה קול ראשון כל השומע אותו מיד מתענה ומשתמח קול השני כל המאזין לו מיד תועה ושוב אינו חוזר קול השלישי כל המאזין לו מיד נשברה גלגלת ראשו ומתנקרין בו בראשי צלעותיו קול החמישי כל השומע אותו מיד נשפך כקיתון ושברת מדרתו בכרמיו לחיות כמים כדבר שנאמר קק"ק ה' צבאות וגו': **ב** מי כאלהינו מי כמלכנו מי כיוצרנו. כמה מפלים ומוציא כתר ראשה (נ"ב סוד כימה) כימה וכסיל וכוכב הנוגה צוררין ויוציאין מחלוק שלו מולות וכוכבים שמעורר ובא על כסא כבודו אור גדול היה היה מפליט בין עינו כי מלך גבורות ומלך נפלאות ומלך פרישות כדבר שנאמר קק"ק ה' צבאות וגו': **ג** אמר ר' ישמעאל כל השירות הללו שמע"ר עקיבא כשירד למרכבה ותפש ולמד לפני כסא כבודו שהיו משוררין לפניו משרתיו: **ד** אמר ר' ישמעאל אותו היום חמישי בשבת היה כשבאת שמועה קשה ברומי לומר תפשו מאבירי ישראל ארבעה אנשים רשב"ג ר' ישמעאל בן אלישעור' אלעזר ור' יהודה בן בבא ושמונים אלפים תלמידים מירושלם פדיון שלהם: **ה** וכיון שראה ר' נחוניא בן הקנה גזירה זו עמד והורידם למרכבה שר הפנים אמר לי עשרה נתנו ונתנו לסמא"ל הרשע שרה של רומי לומר לך והכחד מיראל כל נתח טוב ירך וכתף להשלים וגונב איש ומכרו וגו' לפי שעמדה מרת הדין לפני הקב"ה ואמרה לפניו רבנו של עולם כתבת בתורתך וגונב איש ומכרו ובני ישראל שגנבו את יוסף אחיהם ומכרוהו מה באה עליהם מיד נתנה רשות לסמא"ל להכחיד עשרה גבורים תחתיהם להשלים הגזירה ושמורה לו להנקם כשיגיע עת יפקוד ה' על צבא המדעם במרום ואח"כ על מלכי הארמה באדמה שהוא נשחט ומוטל הוא וכל שרי מלכות שבמרום כגדדים וכבשים של יום הכפורים:

פרק ו אמר ר' ישמעאל כל ההתראות הללו וכל התנאים הללו כי התרו בו בסמא"ל והוא אמר קבלתי עלי ויבחרו עשרה אבירים הללו: **ב** אמר ר' ישמעאל מה עשה והדריא"ל ה' אלהי ישראל לא הפסיק

הפסיק לו לסופר כתוב גזרות ומכות גדולות, שנתמלא על סמא"ל הרשע שקבל עליו כל התנאים הללו אלא נמל הוא בעצמו נמר ליום נקמה שעתיד ושמו לרומי הרשעה העלה ענן אחת למעלה מרומי ותוריד שחין לח על האדם ועל הבהמה ועל הכסף ועל הזהב ועל כלי מתכות שלשה חדשים ואח"כ תעלה ענן אחרת ותראה את חברתה ותעמוד במקומה ששה חדשים ותוריד נגע צרעת ספחת ובהרת על רומי עד שיאמר אדם ה' לך רומי וכל אשר בה בפרומה ויאמר אינה מתבקשת לי: **ג** אמר ר' ישמעאל סח לי סגסגא"ל שר הפנים ידידי שב בחיקי ואניד לך מה תהא על ישראל ישבתי בחיקי וה' מסתכל בי ובכה והיו הדמעות נופלות מעיניו ונופלות על פני, אמרתי לו הדר זיו מרום למה תבכה אמר לי ידידי בא ואכניסך ואודיעך מה גנו לישראל עם קרש, תפשני והכניסני בחדרי חדרים ולגנוי נגוים ולאוצרות של הפנקסים ופתח והראני כמה צרות כתובות צורות משונות זו מזו אמרתי לו הללו למי אמר לי לישראל אמרתי לו ויכולין לעמוד בהם אמר לי למחר בא ואודיעך צרות משונות מאלה למחר הכניסני לחדרי חדרים והראני צרות משונות מהראשונות אשר לחרב ולדעב ולשבוי, אמרתי לו הדר זיו ישראל בלכר חמאו אמר לי בכל יום מתחרשות צרות רבות עליהם מאלה וכשנכנסים לבתי כנסיות ועונן אמן יהא שמי' רבא אין אנו מנחים אותם לצאת מחדרי חדרים: **ד** בשעה שירדתי מלפניו שמעתי קול מדבר בלשון ארמי וכך היה אומר מקד' צדו"ת ובתולין לעלמין לבוה ובני מלכא לקמלא ודירות' דמלכא הנמר ארמלתא ומדבחה לאסתאבו ופתורה דמתקן יבוזניה בעלי דכבא וירושלים לגרש וארעא דיראל לזע: **ה** כיון ששמעתי את הקול החזק נבעתי ונדמתי ונפלתי לאחורי עד שבא הדרניא"ל השר ונתן בי כח ונשמה והעמידני על רגלי ואמר לי ידיד מה עלתה לך אמרתי הדר זיו מרום שמא אין להם תקנה לישראל אמר לי ידידי בא ואכניסך לגנוי נחמות וגנוי ישועות לגנוי ישועות וגנוי נחמות וראיתי כתות של מלאכי השרת וישבין ואורגין בגדי ישועה ועושין כתרי חיים וקובעין בהן אבנים מובות ומרגליות ומרקחים כל מיני בשמים וממתקנין ינות לצדיקים וראיתי כתר אחד משונה וחמה ולבנה ושנים עשר מולות קבועים בו, אמרתי לו הדר זיו מרום כתרם הללו למי אמר לי לדוד מלך ישראל אמרתי לו הדר זיו מרום הראני את כבודי של דוד אמר לי המתן ידידי שעות עד שיבא דוד מלך ישראל בבאן ותראה בגדולתו:

פרק ז תפשני והושיבני בחיקי אמר לי מה אתה רואה אמרתי לו אני רואה שבעה ברכים שהם רצים כאחד אמר לי בני כבוש עיניך שלא תזעזע שיצאו לקראת דוד, מיד רגשו כל אופנים ושרפים וחיות הקודש ואוצרות שלג וענני כבוד ומולות וכוכבים ומלאכי השרת ולהוטי זבול ואומרים למנצח מזמור לדוד השמים מספרים וגו', ושמעתי קול רעש הבא מעדן ואמר ימלוך ה' לעולם ודוד מלך ישראל בראש וכל מלכי בית דוד אחריו וכל אחד ואחד כתרו בראשו וכתרו של דוד מובהק ומשובח מכל הכתרים וזיוו הולך מסוף העולם ועד סופו: **ב** כיון שעלה דוד לבית המקדש שברקיע מוכן לו כסא של אש שהוא מ' פרסאות גובה כפלים ארכו וכפלים רחבו כיון שבא דוד וישב לו על הכסא שמוכן לו כנגד כסא קונו וכל מלכי בית דוד יושבין לפניו וכל מלכי ישראל יושבין מאחוריו מיד עמד דוד ואמר שירות ותשבחות שלא שמען אדם מעולם וכיון שפתח דוד ואמר ימלוך ה' לעולם פתח מטמרון' וכל פמליא שלו קק"ק ה' צבאות והחיות משבחות ואומרות ברוך כבוד ה' ממקומו ורקיעים אומרים ימלוך ה' לעולם והארץ אומרת ה' מלך ה' מלך וכל מלכי בית דוד והיה' למלך על כל הארץ: **ג** אמר ר' ישמעאל כשבאתי והודעתי זו מלפני כסא הכבוד שמחו כל החבירים ועשו יום משתה ושמחה ולא עוד אלא שאמרו הנשיאים בשמחתן הביאו לפנינו מיני זמר ונשתה בהם הואיל ועתיד הדריא"ל ה' אלהי ישראל לעשות נקמה ונפלאות ופלא פלאות ברומי הרשעה ונגילה בשמחת כבוד ועונג: **ד** אמר ר' ישמעאל מה עשו ב"ד של מעלה באותה שעה צו למלאכי חבלה וירדו ועשו על לופינם קיסר ונחרצה ולא נשתיר בכל שריר ופליט ורפה אשת נעוריו

נעוריו וכל אמהותיו ופלגשיו היו טרופין ומוטלין לפניו כל בניו ובני ביתו וכל מחמדיו עיניו: ה מה עשו לאותו הרשע נוולוהו וגבולוהו במתיו מפני שהיו מוטלין לפניו וכיון שהיה שולח ידו כל בריה ליטול אחד ממתיו של לופינס קיסר להניחו על ממתו לקבורו היה התהום בולעו שהיה מושך יד ופולמו והיו מוטלין לפניו ולא עוד אלא שסרחו ונבאשו בכך היכל מלכותו והיה מתבייש בפני שני המלכיות שהיו נכנסין לפניו: **פרק ח** אמר ר' ישמעאל סח לי סוריא שר הפנים ירדיו אומר לך כל בושת וכל כלימה של אותו רשע למה על ר' חנינא בן תרדיון שהגיע יומו להורגו, אמר לו מרי קיסר חזור כך על אותו חכם שלא יהרג אמר ימות הוא וכל בני ביתו ורומי תספה עמו ובדבר הזה איני חוזר: ב אמר ר' ישמעאל סח לי סוריא שר הפנים ירדיו אל תעצב במדה זאת שאתה נפטר בה לבית עולמך שכבר מלאוהדיא"ל ה' אלהי ישראל שחוק על אותו רשע ואמר חדר גאון שאני שריו בו וכסא כבוד שסלסלו לו בין שאני עוזב משנברא ועדי עד שאני ממעימו טעם אור וגחלי אש כרובים ואופנים וחיות הקודש ושרפים לאותו רשע בגנהם על ידי ר' חנינא בן תרדיון: ג שח לי סוריא שר הפנים ירדיו אומר לך מה עשה הדר טהור וזי הדר אוריה"ם ה' אלהי ישראל ואית דאמרי אוהיה"ם ה' אלהי ישראל, באותו שעה צוני וירדתי ודחפתי את לופינס קיסר מחיכלו שהיה ישן בו בלילה והולכתו אותו בבית להקת חוורים וכלבים והכנסתי את ר' חנינא בן תרדיון והולכתי אותו בהיכלו של לופינס קיסר, למחר באו ההורגים על שנצטוו על ר' חנינא בן תרדיון לומר נפלאות יושב ועושה בבית המדרש ויושב ומלמד תורה לאבריו ישראל התנוו את ראשו וגדמה להם לופינס קיסר כר' חנינא בן תרדיון וחתכו את ראשו. ר' חנינא בן תרדיון קשר בחר מלכותו ומלך על רומי כצורת פניו של לופינס קיסר ששה חדשים והרג ששת אלפים הגמונים אלף לחודש, והעמידו בצורת ר' חנינא בן תרדיון. לופינס קיסר לפני רומי וגמלוהו והשליכוהו באש והמיתוהו ואחר החיותן של מעלה תפשוהו והמילוהו באש ובמדה זו לכל עשרה חכמי ישראל: ד מפני שהכרוז יוצא מערבות רקיע מכרוז ואומר בב"ד של מעלה מחשבה שחשבה רומי הרשעה על אבריו ישראל לאברם והדיא"ל ה' אלהי ישראל היה מסכים ואע"פ כן אחרי ההורג שרומי הרשעה מחשבת הרי"א כאלו עשאוה:

פרק ט אמר ר' ישמעאל סח לי סוריא שר הפנים ירדיו אומר לך שבחו של מלך וכסאו לכך נאמר כסא כבודך על כרובי מעלה רוממתה ואופני שבעה נושאים אותך ובריות כפוד וקיסור ובריות דליקה מעוטרת בגאווה ובוהין ועיני שדי נשאות בהם והיו מושכות תחתיו כאלונות תחת המחרשה והי' נטוי על ראשיהם כעו תוקף וגבורה כדבר שנאמ' קק"ק ה' צבאות וגו': ב תתהדר תתנשא תתרום מלך מפואר מעל כסא רם ונשא נורא ומבוהל אתה שוכן בחדרי היכל גאווה מבוהלין ומויעין ערבות הרום רגליך בקול רנה ורעש וזמרה והחמון אומרים שירה כדבר שנא' קק"ק ה' צבאות וגו': ג עירי גבורה ומפעמי שכינה ומכת יושר קול מגדילי שירה וגערה לקול משרתים לקול אבירים לקול משוררים כחך ערב ונעימה קדושה שוכן בהגיון להבה הם מנשאים גלגלי כסא כבוד רנה רנן מושב עליון הריעה ריעיונות יפ"ב מאמר ה': ד עיטורי פאר וכתרי כתרם מרגני עליון בשיר גילה רוממו אתם לאדון להבה כי בשכינה שכינה חדר חדרי חדרים אתם חונים הפליא את שמכם משם משרתיו הבריל אתכם משרי המרכבה המוכיר שם אחד מכסאש להטות אותן להבה סובבת מקפת גחלי זיו מנתות כדבר שנא' קק"ק ה' צבאות וגו': ה מבטלי גזירה ומעירי שבועה מעבירי אימה משירי קנאה מוכירי אהבה מסדרי דעות לפני הדר גאון היכל מה לכם שאתם מרגנים ופעמים לכם שאתם נוראים ופעמים לכם שאתם מבוהלים, אמרו כשאופני מרכבה מהדירין ועומדין בבהלה וכשווה מרכבה מלא דין אנו שמחים שמחה רבה כדבר שנאמר קק"ק ה' צבאות וגו':

פרק י פנים נאים פנים הדורים של יופי פנים של להבה פני ה' אלהי ישראל כשהוא יושב על כסא כבודו וסלסלו מתוויא במושב הדר יופי ואז מיופי גבורת הרא מעלה מהדר חתנים וכלות בבית חופתן המסתכל בו מיד נבקע המציץ ביופיו משתפך בקיתון. המשרתים אותו ביום לא ישרתוהו מחר והמשרתים אותו למחר אינם משרתים לו היום כי תשש כהן והושחרו פניהם תעלה לכן ונחשבו עיניהם אחר הדר יופי הדר של מלכם שנא' קק"ק ה' צבאות וגו': ב משרתים אהובים ונאים משרתים קלים מטהרים העומדים על אבן כסא הכבוד והנצבים על גלגל המרכבה כשאבן כסא הכבוד מחור עליהם כסא גלגל המרכבה מחיצתן העומדים לימין חוורים ועומדים לשמאל העומדים לפני חוורין ועומדין לאחר העומדים לאחר חוורין ועומדין לפני, הרואה את זה אומר זה והרואה את זה אומר זה והרואה את זה אומר זה והרואה את זה אומר זה, אשרי המלך שאלו משרתיו אשרי משרתיו שזו מלכם אשרי עין הנוזת והמסתכלת באור המופלא הזה רואה מופלא ומשונה עד מאוד כדבר שנא' קק"ק ה' צבאות וגו': ג נהרי ששון נהרי שמחה נהרי גילה נהרי אהבה נהרי דעות נהרי רצון משתפכן ויוצאין לפניו מלפני כסא הכבוד ומתגברין והולכין בשער נתיבות ערבות רקיע מקול נגינות כנורות חיותיו, מקול רנה מפי אופניו מקול זמירות צלצל כרוביו ומתגבר קול ויוצאין ברעש כשעה שישאל אומרים לפניו קק"ק וגו': ד בקול מים רבים כרעש נהרות הגלי תרשיש שרוח דרומית עוררות בהם, בקול שירה של כסא הכבוד שמוזכר ומשבח למלך מפואר המון רעש גדול הרבה ואין עוזבין בו קולות בכסא הכבוד לעזרו ולחזקו כשהוא מוזמר ומקלסו לאביר יעקב כדבר שנא' קק"ק ה' צבאות וגו': ה לי שמים וארץ ויורדי מרכבה אם כרובים תגידו זה אמרו לכלימה אני עושה בתפלת שחרית ובתפלת המנחה בכל יום בכל שעה שישאל אומרים קק"ק ה' ולמדו אותן ואמרו להם שאו עיניכם לרקיע כנגד בית תפלתכם בשעה שאתם אומרים קק"ק י"צ וגו': **פרק יא** אין לי הנאה בבית עולמי שבראתי אלא בשעה שעניכם נשאות לעיני ועיני נשאות לעיניכם בשעה שאתם אומרים לפני קק"ק כי הקול ההוא היוצא מפיכם לפני כריח נחוח: ב והעידו להם מה עדות אתם רואים מה אני עושה לקלסתר פניו של יעקב אביכם שהוא חקוקה על כסא כבודי כי בשעה שאתם אומרים לפני קק"ק כורע אני עליה ומנשקה ומחבקה ומנפפה וירי על זרועותי בשעה שאתם אומרים לפני קק"ק ה' וגו': ג מי לא יתהדר למלך מהודר מי לא ישבח למלך משוכח מי לא יקדש למלך מקודש שבכל יום ויום נפלאות וגבורות באות ומתרגשות לפני משונות זו מזו כי מקבל עפעפי אפרותיו ששורר ויוצא מפיחם באותו השם שם הנכנס באונים ויוצא בפה ומשתבח מהלב שאינו הגון לו שנא' קק"ק ה' צבאות וגו': ד במקום שמוכרין אותן מאיר ומזריח מזהיר ומכסוף ועורר פטרה ויהלום ספיר נפך וברקת ושיש טהור כי מופלא ומשונה גדול שם שנברא בו שמים וארץ ונכלמו ונתלו בו כל סדרי בראשית כדבר שנא' קק"ק ה' וגו' התגברו בעלי דוממה התגברו בעלי גבורה התגאו התגאו בעלי גאווה התנשאו התנשאו בעלי זהרון כי למלכו של עולם בלבד ולכל משרתיו רוממה גבורה וגאווה וזהרון כי למשרתיו גאווה נאה להתגאות ולמנטלי כסאו ראוי להתגבר:

פרק יב מכסא כבודו ומעלה ק"פ אלפים ומאת אלפים רבבות פרסאות גבהו מזרוע ימין ועד שמאלו שבעים ושבעה רבבות פרסאות וזרועותיו כפולים על שכמו זרוע ימין קניסיק"ה שמו שמאל מתקדיאסי"ה שמו כפות ידיו ארבעת אלפים רבבות פרסאות כל אחד ואחד כף ימין הורו"ה שמו ושל שמאל היאחששי"ה שמו למה נקרא שמו האל הגדול הגבור והנורא אמר מטטר"ן עד כאן ראיתי רום ירדיו"ה דמאריה עלמא שלום מה דורך מדוד וגו' דודי צח וגו' כל הפרשה כולה עד בנות ירושלם: ב כי כמה גבורים הם מנטלים כסא הכבוד של מלך גבור טעונים ועומדים יום ולילה ערב ובקר וצהרים בחדרה גדולה כאימה כרתת בזיעה וביראה: ג וכי כמה כח יש בכס משרת' אלהינו שאתם משמיעין לו

וקפין ועומדין כל הגבורים עדיצים עוים וקפיים נוראים ומבוהלים גבוהים מהרים ולמושים מגבעות קשתותם דרוכות והן בפנים חרבות למושות והן בידוהם וברקם מורדין ויוצאין מגלגלי עיניהם וכבויות אש מחוטמם ולפידו גחלים מפיהם וכובעים ושריונות הן מעושרין ורמחים ותניתות תלויות להן בורעותם: **פרק יח** סוסיהם סוסי חשך סוסי צלמות סוסי אפילה סוסי אש סוסי דם סוסי ברד סוסי ברזל סוסי ערפל סוסים שרובכים עליהם העומדים על אבוסים אש ומלאים גחלי רתמים ואובלים גחלים מתוך אבוסיהם כשיעור מ' סאה כפה אחד לשיעור פה כל סוס וסוס שלשה כשיעור פתח מאבוסים של קיסריה: **ב** ונהרי אש בצד אבוסיהם והיו שותים כל סוסיהם כשיעור אמת המים שיש בנהל קדרון שמוציאה ומחוקת כל מימי גשמים של ירושלים והיה שם ענן למעלה מראשם מולף דם למעלה מראשם שלחם ושל סוסיהם והיו סימן ומידה של שומרי פתח היכל השביעי וסוס כל פתח כל היכל והיכל: **ג** והיו עולין כל בעלי יורדי המרכבה ואינם נוזקים אף שהיו רואים כל היכל זה ויורדים בשלום ובאים ועומדין ומעדיין ראו' נוראה ומבוהלה ומה שאין בו בכל היכל של מלכי בשר ודם מברכין ומשבחין ומקלסין ומפאריין ומרוממין ומתהדרין ונותנין כבוד ותפארת וגדולה למוטרוס"א ה' אלהי ישראל ששמה ביורדי מרכבה והיה יושב ומצפה לכל אחד ואחד מישראל אימתי ירד בגאון מופלאה ושררה משונה בגאון של רוממה ושררה של זיהיון שמתרגשות לפני כסא הכבוד שלשה פעמים בכל יום במרום ומשנברא העולם ועד עכשיו לשבח: **ד** מלך ישראל מלך נאמן מלך אהוב מלך נחמד מלך סומך מלך עלוב מלך עניו מלך צדיק מלך חסיד מלך קדוש מלך טהור מלך ברוך מלך גאה מלך גבור מלך חנון מלך רחום מלך מלכי המלכים: **ה** ואהון הכתרים מחמד ומצפה מוטרוס"א ה' אלהי ישראל במדה שמצפה לגאולה ולעת ישועה ששמורה להם לישראל אחר חורבן הבית השני האחרון ואימתי ירד היותר למרכבה מתי יראה בגאון מרום מתי ישמע קץ ישועה מתי יראה עין לא ראתה מתי יעלה ויגיד לזרע אברהם אוהבו:

פרק יט א"ר ישמעאל כשאתה בא ועומד על פתח היכל הראשון מול שתי חותמות בשתי ידיך אחד של מוטרוס"א ה' ואחד של מורי"א שר הפנים, של מוטרוס"א ה' הראה אותם לעומדים לימין ושל מורי"א הראה אותם לעומדים למאל מיד תופסין אותך אחד מימין ואחד משמאלך עד שמוליכין ומוסרין אותך ומשלימין אותך ומוהירין עליך לשבוי"א"ל השר שהוא ראש פתח היכל הראשון ופקוד ומשלימין ומוהירין עליך למגרי"א"ל השר שהוא ראש פתח היכל השני ועומד מימין המשקוף ומתפא"ל השר העומד לשמאל המשקוף עמו: **ב** והראה אותם שתי חותמות אחד של אדריתור"ן ה' ואחד של אוהוי"א שר הפנים, של אדריתור"ן הראה אותם לעומדים לימין ושל אוהוי"א שר הפנים הראה אותם לעומדים למאל מיד תופסין אותך אחד מימין ואחד משמאלך עד שמוליכין ומוסרין אותך ומשלימין אותך ומוהירין עליך לשבוי"א"ל השר שהוא ראש פתח היכל השלישי ועומד לימין המשקוף ורצוצי"א"ל השר העומד לשמאל עמו: **ג** והראה אותם שתי חותמות אחד של צורת"ק ה' ואחד של דהביות"ן שר הפנים של צורת"ק ה' הראה אותם לעומדים לימין ושל דהביות"ן שר הפנים הראה אותם לעומדים למאל מיד תופסין אותך אחד מימין ואחד משמאלך עד שמוליכין ומוסרין אותך ומשלימין אותך ומוהירין עליך לשבוי"א"ל השר שהוא ראש פתח היכל הרביעי ועומד לימין המשקוף וגבורתי"א"ל השר העומד לשמאל המשקוף עמו: **ד** והראה אותם שני חותמות אחד של זבורי"א"ל ה' ואחד של מרגיו"א"ל שר הפנים, של זבורי"א"ל הראה אותם לעומדים לימין ושל מרגיו"א"ל שר הפנים הראה אותם לעומדים למאל מיד תופסין אותך אחד מימין ואחד משמאלך עד שמוליכין ומוסרין אותך ומשלימין אותך ומוהירין עליך לתחי"א"ל השר שהוא ראש פתח היכל החמישי ועומד לימין המשקוף ועיזי"א"ל השר העומד לשמאל המשקוף עמו: **ה** והראה אותם שני חותמות אחד של מוטריב"א"ל ה' ואחד של

של והפנירי"א שר הפנים, של מוטריב"א"ל ה' הראה לעומדין לימין ושל והפנירי"א שר הפנים הראה אותם לעומדין לשמאל מיד תופסין אותך שלשה שרים מלפניך ושלשה שרים מאחריך וכו': **ו** כפני שומרי היכל הששי היו משחיתין ביורדי מרכבה ולא ביורדי מרכבה שלא ברשות והיו מצווין עליהן ומכין אותן ושורפין אותם ומעמידים אחרים במקומיהם ואף אחרים העומדים תחתיהם כך היא מדהם אינם מתוראים ומעלים ללב לומר למה אנו נשרפים וכי מה הנייה יש לנו שאנו משחיתין ביורדי מרכבה ולא ביורדי מרכבה שלא ברשות ועדיין כך היא מדהם של שומרי פתח היכל הששי:

פרק כ א"ר ישמעאל אמרו לי כל חבורה בן נאים אתה מושל באור של תורה כר' נחוניא בן הקנה, ראה אם החזרתו וישבאצלינו מצפ' שהיה מצין ויאמר לנו מה הוא מיורדי מרכבה ולא מיורדי מרכבה שהן פוגעין בהן שומרי היכל הששי ולא היו נוגעין ביורדי מרכבה כל עיקר מה הפרש בין אלו לאלו: **ב** א"ר ישמעאל מיד נטלתי מטלית של מילת פרח בה ונתתי אותה לר' עקיבא ור' עקיבא נתנה לעבר שלנו לומר לך והעמד מטלית זו אצל אשה שטבלה ולא עלתה לה טבילה והטבילה שאם תבא אותה האשה ותאמר מדת ווסתה לפני חבורה בידוע שאחד אוסר ורוב מתירין אמרו לאותה אשה נעי בה במטלית זו בראש אצבע צררה של יד ואל תדרכי ראש האצבע עליה אלא כארס שנטל עצה מגלגל עיניו שנפלה מדהא אותה ברמזיה: **ג** הלכו ועשו בן והניחו את המטלית לפני ר' ישמעאל נעץ בה מוריבא של דרס מלאה פליטון ששרו באפלסמון נקי והניחוהו על ארכובותיו של ר' נחוניא בן הקנה מיד פטרוהו מלפני כסא הכבוד שהיה יושב וראה בגאון מופלאה ושררה משונה בגאון של רוממה ושררה של זיהיון שמתרגשות לפני כסא הכבוד שלשה פעמים בכל יום ויום במרכבה משנברא העולם ועד עתה לשבח: **ד** ובקשנו ממנו מי הוא מיורדי מרכבה ולא מיורדי מרכבה אמר לנו אלו בני אדם שהיו לוקחין אותם ויורדי מרכבה ומעמידים אותם למעלה מהם ומושיבין אותם לפניהם ואומרים להם צפו וראו והאויט וכתבו כל מה שאני אומר וכל מה שאנו שומעין מלפני כסא כבוד ואותם בני אדם אינם הגונים לכך לפיכך היו פוגעין בהן שומרי פתח היכל הששי היו והירין שתבררו לכם בני אדם כשירים והן מחבירים הברוקין: **ה** כשאתה בא ועומד על פתח היכל הששי והראה שלשה חותמות של שומרי פתח היכל ששי לקציפ"א"ל השר שחרבו שלופה בידו וממחה בידו וחרבו שלופה צווחת ואומרים הכל ועומדין במשקוף לימין: **ו** ואחד של דומי"א"ל וכו' דומי"א"ל שמו והלא אביר נהידיה"ם שמו למה נקרא שמו דומי"א"ל א"ר ישמעאל כך אמר ר' נחוניא בן הקנה בכל יום ויום בת קול יוצאת מערבות רקיע ומכריז ואומר ב"ד של מעלה כך אומרים מעו"ם ובר מנצ"ה זפוכי גש"ש נעש"ת ה' אלהי ישראל קרא אותו דומי"א"ל על שמו ומה שאנו רואה מחרישי כך דומי"א"ל רשות שלי משקוף של ימין והוא אתו קציפ"א"ל השר ואין לו עליו לא איבה ולא שנאה ולא קנאה ולא תחרות אלא אלו לבבדי ואלו לכבודי:

פרק כא והרי"א"ל ופעלי פעליו שני חותמות הללו הראה מי שהוא לקציפ"א"ל וברוני"ה הראה לדומי"א"ל השר שר ישראל ועלוב מיד היה קציפ"א"ל השר דורך קשתו ועמש ומביא לך רוח סערה ומושיב אותך בקרון של נוגה ומתקיע לפניך כשיעור שמונת אלפים רבבות קרנים ושלשה אלפים רבבות שופרות וארבעת אלפים רבבות חצוצרות ודומי"א"ל השר תופס דורן והולך לפניך: **ב** ומה דורן א"ר ישמעאל כך אמר ר' נחוניא בן הקנה רבי דורן זה שהיה דומי"א"ל השר תופס לפני קורין של אותו אדם שזוכה ויורד למרכבה רא דורן של כסף או של זהב אלא שזוכין לאותו אדם ולא היו שואלין אותו לא בהיכל ראשון ולא בהיכל שני ולא בהיכל שלישי ולא בהיכל רביעי ולא בהיכל חמישי ולא בהיכל ששי ולא בהיכל שביעי אלא הוא מראה להם חותמו ועוזבין אותו ונכנס: **ג** ובפתח היכל ששי דומי"א"ל השר שומר הסף של

של ימין של פתח היכל ששי הוישב על ספסל של יתוק מהוה שבו זיו מאורות הקיע כבריתו של עולם. ארסטאן ואירן ארסטאר וכפילו שמנו"ש עכשנ"ה ה' אלהי ישראל דומיא"ל השר מקבל אותו בסבר פנים יפות ומושיבו על ספסל של יתוק מהוה ויושב אצלו על ימינו : ד' והוא היה אומר שתיים לפניך אני מעיד ומתרה אין הוורד למרכבה [אלא] מי שיש בו שני מדות הללו מי שקרא ושנה תורה נביאים וכתובים ושונה משניות הלכות ואגרות ופטרון הלכות אסור והיתר ומו' שקיים כל התורה כולה ושומר כל האזהרות וכל חוקים ומשפטים ותורות שנאמרו למשה בסני :

פרק כב ואם אמר ישי בי שתי מדות הללו מיד היה דומיא"ל השר נזק. לו לגבריא"ל הסופר וכותב לו את הנייר בסיקרא של קרון של אותו אדם לומר כך וכך תורתו של פלוני וכך וכך מעשיו ומבקש ליכנס לפני כסא הכבוד : ב' וכיון שהיו רואין אותו שומר פתח היכל השביעי לדומיא"ל וגבריא"ל וקצפא"ל שהם באים לפני קרון של אותו אדם שזוכה ויורד למרכבה מכסף פניהם ויושבים שה' ועופים מתירים הקשטות הדרכות ומחזירין החרבות הלמשות אל פדנן אעפ"י כן צריך להראות להם בחותם גדול וכתר נורא של עז"ר סוב"ר מצוגי"ה ובעשפ"ש ה' אלהי ישראל והיו נכנסין כבודו והיו מוציאין לפניו כל מיני זמר וישרהו מומרין ובאין לפניו עד שמעלין אותו ומושיבין אותו אצל הכרובים ואצל האופנים ואצל חיות הקודש והוא רואה נפלאות וגבורה גאוה וגדולה וקדושה וטהרה אימה וענוה וישרות באותו שעה : ג' א"ר ישמעאל שמו כל החבירים מדה זאת לאדם שיש לו סולם בחוך ביתו שעולה ויורד בו ואין כל ברוה שממחה בידו בא"ל אל חכם הרזים וארון הסתרים אמן ואמן : ד' א"ר ישמעאל ועף לי רשב"ג אמר לי כמעט רגע כגפננו זה פטריא"ל ה' אלהי ישראל מפני מה היה לך שגגת דודן עמנו כסבור אחרי שיונתן בן עוזיאל אדם קטן מישראל הוא מה אם סתם ובא ועמד על פתח היכל שביעי : ה' א"ר ישמעאל מיד הלכתי ובעסתי כנגד נחוניא בן הקנה לאמור נשיא כעס עלי למה לי חיים, אמר לי בן גאים אם לוו מה כבודי עליכם שמתי בפנים תורה נביאים וכתובים משנה ומדרש הלכות ואגרות ופי' הלכות אסור והיתר אלמלא סתרי תורה שגגותי מכס כלום באתם ונראתם לפני יודע אני על מה באת לא באת אלא על שומרי היכל השביעי :

פרק כג לך אמור לנשיא לכל שומרי ששה פתחי היכלות ישרשות להוכיח את שמותם וליגע בהם אבל שומרי פתח היכל השביעי ממשמע שמם מבוהל אדם היכן יוכל ליגע בהם לפי שכל אחד ואחד מהם שמו נקרא על שם מלכו של עולם ולא פרשתי אותם, עכשיו שאתם אומרים לי פרוש בואו ועמדו על רגליכם כג' א' מכס כששמו יוצא מפ' כרעו ותפלו על פניהם מיד באו כל גבורי חבורה וכל אדירי ישיבה ועמדו על רגליהם לפני ה' נחוניא בן הקנה והסופרים כותבים והם נופלים : ב' אלה שמותם של שומרי פתח היכל השביעי הפרש של עליה חורפניא"ל והפטריא"ל ה' אלהי ישראל שר נכבד ונחמד ונורא אכירוהו"א"ל כפפא"ל ה' שר נחמד נכבד ונורא אטרינא"ל ה' חטרוגיא"ל בננא"ל ה' שר נכבד נחמד ונורא ומבוהל ויקר ומפואר ועז ואדיר ססטינא"ל ה' שר נכבד ונחמד ונורא ומבוהל ויקר ומפואר ועז ואדיר ואמין ענפניא"ל ה' שר נחמד נורא ומבוהל ויקר ומפואר ועז ואדיר ואמין ששמו נזכר לפני כסא כבודו ג' פעמים בכל יום ויום במרום מיום שנברא העולם ועד עכשיו לשבח מפני מה שמעית של חותם שמים וחותם הארץ מסורה בידו : ג' וכיון שהיו כל מי שבמרום רואין אותו כורעים ונופלים על פניהם ומשתחווין לפניו מה שאין כן במרום ואם תאמר לפני שר הפנים משתחווים אלא חוץ מן העומדים לפני כסא הכבוד שאין משתחווים לו לשר הפנים ולפני ענפניא"ל ה' שר הפנים משתחווים ברצון וברשות אמר"ם רבו הגדול אפומיא"ל שמה"ה ברצ"ע ה' אלהי ישראל : ד' אלה שמותם של פתח היכל שביעי של ירידה שאלו שהפרשתי שמותם של מופיא"ל ולביא"ל עליה, מרפיא"ל ה' שר נכבד נחמד ונורא שהיה נקרא אבירוהו"א"ל ה' דלקוקיא"ל ה' שר נכבד ונחמד ונורא שהיה לבכפא"ל ה' יקריא"ל ה' שר נכבד נחמד ונורא

ונורא שה' נקרא אטרינא"ל ה' ישישיא"ל ה' שר נכבד נחמד ונורא שה' נקרא בננא"ל ה' מרפיא"ל ה' שר נכבד נחמד ונורא שהיה נקרא וזחליא"ל ה' ענפניא"ל ענפניא"ל ה' שר נכבד ונחמד ונורא שה' נקרא שופסאיא"ל ה' חזק ישר ואמין : ד' ולמה נקרא שמו ענפניא"ל מפני ענף כתרי כתרם שהיה מונח בראשו וחופה ומתכסה את כל חדרי היכל ערבות רקיע כיוצר בראשית מה יוצר בראשית כתוב מקרא עליו כסה שמים הודו אף ענפניא"ל השר עבד שנקר' על שם רבו כך ולמה חביב מכל שומרי ששה פתחי היכלות מפני שפותח פתח היכל השביעי, ורצ"ו פנים יש בכל חיות הקודש נגד פתח היכל השביעי :

פרק כד גדולה מכולם תקי"ב עינים יש בארבע חיות נגד פתח היכל השביעי פנים של צורה אדם פנים של ששה עשר פנים יש בכל חיה וחיה נגד פתח היכל השביעי : ב' וכיון שהיה אותו אדם מבקש ליהר במרכבה היה ענפניא"ל השר פותח דלתות היכל השביעי והיה אותו אדם נכנס ועומד על מפתן פתח היכל ה' וחיות הקודש נושאות בו תקי"ב עינים וכל עין מעיני חיות הקודש פקוקה כשיעור כברה גדולה של נוצרים ומראה עיניהם ככרקים ירוצצו חוץ מעיני כרובי הגבורה ואופני השכינה שהם דומים ללפיד אוז ושלחניות נחלי רתמים : ג' והיה אותו אדם יזע ומודעזע ומרתיע ומתבהל ונבהל ומתעלה ונופל לאחוריו וה' סומכו ענפניא"ל השר הוא וששים ושלושה שומרי שבעה פתחי היכלות והיו כולם עוזרין אותו ואומרים אל תירא בן זרע אהוב הבנם וראה מלך ביופיו ואין אתה נשחת ואין אתה נשרף : ד' מלך אביר מלך אדיר מלך ארון מלך ברוך מלך בחור מלך ברוך מלך גדול מלך גבור מלך גאוה מלך דעת מלך גדול מלך דורש מלך הדור מלך הוד מלך הון מלך ועד מלך ותיק מלך ועד מלך וזכר מלך זכאי מלך זר מלך חי מלך חנון מלך חסיד מלך מוב מלך מהור מלך ישר מלך יקר מלך ישועה מלך כביר מלך כתר מלך כבוד מלך לב מלך לקיח מלך ליהט מלך מבין מלך מוריש מלך מעשיר מלך נאה מלך נאמן מלך נצח מלך סוד מלך שכל מלך עלוב מלך עוזר מלך עניו מלך פאר מלך פלם מלך פודה מלך צדיק מלך צהלה מלך צח מלך קדוש מלך קרוב מלך קלום מלך רנה מלך רחום מלך רך מלך שומע מלך שוקט מלך שאנן מלך תאר מלך תם מלך תוסף ברוך הוא : ה' והם נותנין בו כח מיד תוקעין קרן ממעל לו לרקיע אשר על ראשם וגו' וחיות הקודש מכסים פניהם ומרובים ואופנים מחזירין פניהם והוא עומד נפנה ועומד לפני כסא כבודו :

פרק כה כיון שעומד לפני כסא כבודו פותח ואומר שירה שכסא כבוד משורר בכל יום ויום תהלה ושירה וזמרה כרכה ושבח והלל וקלס תודה והודיות נצוח נגון הגיון גילה צהלה שמחה וששון רננות נועם ענוה גאוה ניה אמת צדק ויושר סגולה פאר ועזו עליו ועליו ונחת ומנוחה ונחמה ושלחה וחשקם ושולם שאנן בטח ויטובה וחיבה וחמלה חן וחסד ויופי' תואר חמדה דהר חמלה זיו וזהר זכות וזרח הופע עיטור נוגה אור ענף סגוף פלאות וישע רוקח ממולח מאור אדירות עוירות עריצות כח גובה ויקר חזק ממשלה ואמין ורציו דוממה וזהיון עזו וגבורה וחוג קדושה וטהרה ונקיון גאוה גדולה ומלכות הוד כבוד ותפארת להחריא"ל ה' אלהי ישראל מלך מפואר ומעוטר ברכמי שיר המעוטר בתפארת המהדר בהוד ובכבוד והדר עמרת גאוה כתר נוראות ששמו ערב לו וזכרו מתוק וכתרו חדר לו והודו נאה והיכלו מהדר לו ומשרתיו מנעמים לו וישרים עוזו ונפלאותיו מלך מלכי המלכים ואלהי האלהים ואדוני האדונים הנשגב בקשרי מלכות המוקף בעניי נוגה ניר שבענף כסה שמים הודו וכבודו הופיע ממרום מפיו נתבערו תהומות ותוארו נתוו שחקים וכל עצים ישמחו בדברו וירננו דשאים בשמחתו : ב' כס מלך אהוב ונחמד ונקה וגאה ומתנאה על גאים ומתגבר על כל יצורים פאר למלכים ותהלה לבחורים ענוה לעלובים ערב בפי כל קוראיו מתוק למחלי שמו, מוב בכל דרכיו ישר בכל מעשיו וך בעצה וברעת ברור בבונה ובעלילה דיון בכל הנשמה ועד בכל דבר ושופט בכל דבר אביר בחכמה ובכל רז אדיר בקדושה ובטהרה : ג' מלך אמת

אמת ויחיד מלך וך במעשיו ומכלכל יצוריו מלך חי וקיים מלך ממות ומחיה מלך יוצר כל ברבה ומכין כל טובה מלך ברוך מלך יחיד ונכבד ואדיר וישיש עוזר ועניו קדוש וטהור צדיק אמת וישר נאמן וחזק מלך מובהק שהוא חילול על כל קשרי גאווה ומתוקן על עמודי פאר בחדרי היכל צופה במסתרים ורואה במעמקים ומכין במחשכים ובכל מקום שהוא שם ולא להשיב על דברו וחפצו לא להסיר ואין מקום לנוס ממנו ולא לסתר להחבא מפניו: ד תמלוך לעולמים מלך רחום וחנון סולחן ומחלן מגלגל ומעביר תהדר בכל שיר תתרום על כסא כבודך תתיקד על כל חמדתך תתקלם בכל רגנות תשתבח בכל התשבחות תתהלל בכל ההללות תתגדל לעולמים תתקדש לעולמי עד מוטרוסא"י ה' אלהי ישראל ה' מי כמוך מוטרוסא"י ה' אלהי ישראל בעל גבורות לך מוטרוסא"י ה' אלהי ישראל יהלל כסא כבודך לך יתנו גאות ורבות עז ותפארת לך יחזקו לך יאמצו לך יחרשו לך ירגנו לך ישיחו לך יברכו לך ישבחו לך ירוממו לך יפארו לך ינשאו לך יגדלו לך יהדרו לך יהללו לך יקלסו לך יקדשו לך מוטרוסא"י ה' אלהי ישראל משרתך יכתירו כתרים לך וישירו לך שיר חדש וימליכוך לנצח נצחים ותקרא אחד לעולם ועד כי אתה ה' אלהי ישראל גבור חיל ורב להושיע אל חכם לממשלתך חכם למלכותך בא"י חכם הרזים וארון הסתרים אמן ואמן:

פרק כו וארא כעין חשמל זה נוקק ובורר אם ראוי לירד במרכבה אם לאו אם ראוי לירד במרכבה כיון שאומר לו הכנס ואינו נכנס חוזרין ואומרים לו הכנס ומיר נכנס היו משבחין אותו בודאי לומר זה מיוודי מרכבה אבל אם אינו ראוי לירד במרכבה כיון שאומרים לו הכנס והוא נכנס מיר מטילין עליו אלפים מגורי ברזל: ב מפני ששומרי פתח היכל ששי היו עושים כמי שמטילים עליו אלף אלפי גלי מים ואין שם אפי' טפה אחת אם אמר מים הללו מה מיכן מיר רצין אחריו בסקילה ואומרים ריקה שמה מורעו של מנשקי העגל שאין אתה ראוי לראות במלך ובסאו לא זו משם עד שמטילין עליו אלף אלפים מגורי ברזל: ג אתה פועל גבורות מחדש חדשות בריותיו מחדש בכליוס ויום משרתיו מאש ורזי ומוהור בתוך רבבות זונת שנאה וקנאה איבה ותחרות מרחיק כעס מפיר קצף מריבה כל חי וטוב כרובי כבודך אש ומתנאה על כרובי אש על השרפים שרפי להם סביבות כסאך עומדים זה לזה משמיעים סולו לרובב בערבות רוב ברכה ושבח וקלום שיר ותודה וחודיות פאר לחש ענה וחסד לאביר לאמין לאדיר לברור לבחור לבחון לגבור לגאה לגבוה בפיהם שירה וזמרה בלשונם רגנות תנומה אין להם לא לילה ולאיום אלא כאור נוגה זמרה והלל: ד אתה הוא ארון הגדול הגבור והנורא הברוך הגבור הרגיל ההרור הותיק הזכאי החסין המהור הישר הכביר הלבוב המחיה הנחמד הסוד העניו הפורה הצח קדוש הרחמן השומר התומך ארך אפים ורב חסד ואמת: ה אתה הוא ארון אלהי האלהים ואדוני האדונים אתה הוא גדול לך מגדילים כל בעלי גדולה אתה הוא גבור לך מגבירין כל בעלי גבורה אתה הוא נורא לך מיראין כל בעלי יראה אתה הוא צדיק לך מצדיקין כל בעלי צדקה אתה הוא חסיד לך מיחלין כל בעלי חסידות אתה הוא קדוש לך מקדישין כל בעלי קדושה אתה הוא נאמן לך מאמינים כל בעלי אמונה:

פרק כז אתה הוא שגלות סודך למשה ולא כסית ממנו כל גבורתך כומן שהדיבור יוצא מפין היוהרמים מודעעין ועומדים בבהלה והיו כולם נשרפים בלהבי אש אתה הוא בוחן כליות ולבבות ובוחר אמונים אתה דר בלהבת צורה בלהבי אש צר כשלהבת אש אתה הוא גבור נאה על כל גאים ומתנאה על הכל משפיל גאים ומגביה שפלים ברוך הוא: ב נאה בבריות אדם דמות אדם בכסאך קבעת פני אדם להם ויד אדם תחת כנפיהם רצין כאדם ועמלים כאדם כורעים ומשתחווים בשירה ואמתך מלך עליהם: ג נאה בבהמות שור דמות שור בכסאך קבעת פני שור לחן רצין כשור עמלן כשור עומדן על עמדם כשור ואמתך קדוש עליהם: ד נאה בחיות ארי דמות ארי בכסאך קבעת פני ארי להם שאנתם כארי אימהם

אימהם כארי זרוע עוזם כארי אימתך נורא עליהם: ה נאה בעופות נשר דמות נשר בכסאך קבעת פני נשר להם קלין כנשר ועופפין כנשר נסין כנשר ואימתך מהור עליהם וכולם משלשין קדושתך בקדושה משולשת כדבר שנ' קק"ק ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו:

פרק כח האדרת והאמונה לחי העולמים הבינה והכרחה לחי העולמים הגדולה והגבורה לחי העולמים הדעת והדבור לחי העולמים ההוד וההדר לחי העולמים הועד והותיקות לחי העולמים הזכות והזכרון לחי העולמים החן והחסד לחי העולמים המהרה והטוב לחי העולמים היקר והישועה לחי העולמים הכתר והכבוד לחי העולמים הלקח והלבוב לחי העולמים המלכות והממשלה לחי העולמים הגוי והנצח לחי העולמים הסוד והשכל לחי העולמים העז והענה לחי העולמים הפאר והפלא לחי העולמים הצהלה והצדקה לחי העולמים הקלום והקדושה לחי העולמים הרגנות והרחמים לחי העולמים השקט והשאנן לחי העולמים התהלה והתפארת לחי העולמים: ב מי יוכל להגיד אחת מאלף אלפי אלפים ורבי רבבות גבורתך מלך מלכי המלכים ברוך הוא שהחיות נצבות ועומדות לפניך דמה דקה הן אש הלובן אש דכורא והן מתיראין אש מאש שמא ישרפו בלהבך אש סבבתן לך הקפתן לך אצלם צפונים בקרבך הוגנים בסוד ושכל עוזי עז עמופי הוד עין לא תשור איה חניתך כי מלך וקדוש אתה שיכול לדעת את מעשיך ולחקור את גבורתך כמה שאין יכול לראות אלף בית גימל וכן כולם מטטרו"ן שנקרא שמו על שמונה שמות מרגיו"ל שמו גיזתי"ל שמו זיזתי"ל שמו אחיה"ל שמו כיווא"ל שמו והיו"ל אוהי"ל אוהי"ל סגנסנא"ל סגדיא"ל שמו סגסוייר"ל שמו סגנסנא"ל שמו ומתוך אהבה סגסוייר"ל שמו אוהבים אותם במרום היו קוראים אותם במהות קדושים מטטרו"ן עברה אך אפים וגדל חסד ברוך חכם הרזים וארון האדונים והסתרים א"א ס"ס: ד א"ר ישמעאל כך אמר ר' עקיבא משום ר"א הגדול מיום שנתנה תורה עד שנבנה הבית האחרון תורה נתנה הדרה יקרה גדלתה וכבודתה ותפארתה שלה אמתה פחדה ויראתה עשרה נאותה וגאוה עזה ועוזה וכבודתה לא נתנו עד שנבנה בית אחרון לא שרתה בה שכינה:

פרק כט עמדו ישראל לשפוך תרעומת לפני אביהם שבשמים לומר צרות הרבה הפלת עלינו מורח גדול ומשאוי גדול אמרת לנו בנולי בית אע"פ שאתם בונים עסקי בתורה זו תשוב' עברנו: ב כי בטלה גדולה חיתה לכם מן הגליות והייתי מתאוה מתי אשמע דברי תורה מפיהם כי אתם לא עשיתם יפה שלקחתם מכבודי וכעסתי עליכם ועמדתי ועשיתי על עירי ועל ביתי ועל בני בלה ואני לא עשיתי יפה שעמדתי לנגדכם וחתמתי עליכם גזר דין בוראי שהיה עומדת לעולם ולעולמי עולמים וזהא לי תחרות מדה שאין להם ארך או שתים או עשר או שלשים אם בגבורות עד מאה והלכה לה אלא שאתם הובחתם אותי אתם יפה עשיתם קבלתי עלי תובחתם: ג כי ערכה עלי אנחות ישראל ובסתה אותו תאוה נתחננו באוני דבריהם ומתקבלים אמרי פיהם אתם עסקי בבית בחיורתי ותורה מפיהם לא תמוש בעל נפלאות אני בעל פרישות אני בעל פלא וגסים אני נקרא בעל גבורות לפני מתרגשות נסים ותמהין לפני כסאי מי הקדימני ולא שלמתי מי קראני ולא עניתיו אמרו לפני משאלותי: ד בתי ננוי ובתי אוצרותי ואין כל דבר חסד בהם אמרו משאלותיכם ותאות נפשכם מיד תעשה כי אין עת כעת הזה ששעה נפשי עד שראיתי אתכם ואין זמן כומן הזה שדבקתם אהבתכם בלבי: ה אני יודע מה אתם מבקשים ולבי הכיר מה אתם מתאווים תורה מרובה אתם מבקשים והמון למנוחם ורוב שמועות לשאול הלכה אתם מצפים ולהמקרב אתם מחמדין להרכות תורה להפלאות תושיה גבעות גבעות להפליא תלמוד בחוצות ופולול ברחובות להרכות תורה בחול הים והלכות בעפרות תבל:

פרק ל להושיב ישיבות כשערי לפרש מהם אסור וזהר לממא בהן את הממא ולטהר בהן את המטהור להכשיר בהן את הכשר ולפסול בהן את הפסול להכיר בהן את החיים להורות לגדות מה

ועשו לקשור קשרים בראשיכם ועמדות מרכות לכוף מלכים להשתחות להם ויוקק רוגנים להשתמש לפניכם להפקיע שמכם בכל כיפה וזכרם בכרכי הים להאיר פניכם כורחת היום ובין עיניכם ככוכב הנוגה ואם תוכו לחותם זה להשתמש בכתר עם הארץ לא יהיה בכם וכסיל ומפש לא ימצא בכם: ב אתם שמחים ומשרתי עצבים שרו זה א' מן הרוים היוצאים מבית ננו קול ישיבת שלכם כעגלי מרכבה לא בעמל לא ביגיעה אלא בשם חותם זה ובזכרון כתר נורא התאוה תאוה לכם והדאגה דאגה לכם רבים מתו מאנחותיכם ויוצא נשמתם על שמע קולכם: ג עושר וממון מתגבר עליכם גדולי עולם ירבקו בכם משפחה שאתם נושאים ממנה זחסות מכל צדדיה המתברך בכם מבורך המשתבח בכם משוכח מצדיקי רבים נקדין מזכי בריות קורין אתכם קביעות חדשים מכס יצא ועבור שנים מערמת חכמתכם: ד על ידיכם נשיאים נשמעים על פיהם אבות ב"ד עומדים ראשי גליות אתם מעמידים שופמי עירות מרשות שלכם תקנות עולם מכס תצא ואין מי חולק עליה מלחמה רבה נלחמו עמי משרתי קמינור גדול מלאכי השרת זה תשובה שלו: ה וזה אל יצא מבית ננוך וסתר ערמה מאוצרותיו אל השם בשמרם פאריאל תראה תרמה בני אדם מדברותינו מניע מדורותינו כתורה במדה שאין יגיעין ובאין מן הדורות ואילך יקימה בעמל ובתשנוק גדול זהו כבודך וזהו תפארתך כשהן משבחין וסודרין לפניך קורין בלבב שלם לך מתתנני בנפש חפצה יעמוד בידינו מה שקרינו ותקיים ביריני מה ששנינו ותפשו כל מה שישמעו אונינו יחוק לבבנו נתיבות תלמוד ששמעו מפי הרב אבל אם רז זה יצא לפניך נשוו קמן כגדול וכסיל כחכם זה תשובה עבדיו: **פרק לא** אל משרתי אל עבדי אל תמרחו לפני ברבר זה רז יוצא מבית ננוך וסתר ערמה מאוצרותיו לעם אהוב אני מגלה אותם להם ננו מומות עולם ומימי בראשית להם מתוקן ולא עלה על לבי לתנותם לכל הדורות הללו מומות עולם ועד עכשיו לדור זה היה שמור להשתמר בו עד סוף כל הדורות כי מרעה אל רעה יצאו ואותי לא ידעו שנשמנו מלבן הגליות והיו דברי תורה קשים כנחושת וכברול להם ראוי להשתמש בו להביא תורה כמים בקרבכם וכשמן בעצמותיכם כך היו ישראל שחרה אפי בו והכתיו ורגזו הרים והיתה נבלתם כסוחה בארץ חוצות: ב כמה ארצנו כמה אנחנו או מה מידה טובה בבית ננו ואנחנו כי צפית וראית כיסף וזהב עמי כסף וזהב בעולם אבנים מובות ומרגליות עמי אבנים מובות ומרגליות בעולם אבל מה חסר העולם רז זה וסתר זה שאינו בעולם מדה של גאון שיתגאו בו בני: ג א"ר עקיבא שמעתי קול יוצא מתחת כסא הכבוד אומר ומה היה אומר לקחתיו אחותי ופקדתי זה חנוך בן ירד ששמו מטמרוץ ונטלתי אותו מבני אדם ועשיתי לו כסא כנגד כסאי וכמה שיעור של אותו כסא אלפי רבבות פרסאות של אש ומסרתי שבעים מלאכים כנגד ע' אומות ופקדתי בידו כל פמליא של מעלה וכל פמליא של מטה וסדרתי לו כל סדרי בראשית ושמתי שמו אדני הקמן ששמו בנימטריא שבעים וא' ונתתי לו חכמה ובינה יותר מכל המלאכים ועשיתי לו גדולה יותר מכל מלאכי השרת: ד א"ר עקיבא בכל יום ויום מלאך אחד עומד באמצע הרקיע ופותח ואומר ה' מלך וכל צבא מרום עונין אחריו עד שמגיע לברכו כיון שמגיע לברכו היה א' יש ששמה ישראל וחוקק על מצחה עמי לי ועומד באמצע הרקיע ואומרת ברכו את ה' המבורך וכל שרי מעלה עונין אחריה ברוך ה' המבורך לעולם ועד עד שלא יגמור דבריו רועשים ורועדים האופנים ומרעידים את כל העולם ואומרים ברוך כבוד ה' ממקומו ואותה חיה עומדת באמצע הרקיע עד שרועדים כל שרי מעלה ומפסרים וגדודים וכל המחנות וכל א' וא' בעמרו אומר לחיה שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד: ה א"ר ישמעאל כך א"ר עקיבא משום ר"א הגדול לא קבלו עליהם אבותינו לשום אבן על אבן בחיבל עד שכפו למלכו של עולם וכל משרתיו ונוקקו להם וגילה להם סודה של תורה היאך יעשוהו והיאך ישתמשו בו מיר הופיע רוח הקודש ממבוי הגדול אשר בבית ה' שלא ירדה ולא שרתה שכינה בבית קדשי הקדשים מפני הגזירה וכיון שראו את הכסא הכבוד שנתסלסל ועמד בין האולם והמזבח שאע"פ שער בני: לא

פרק לב לא בנו אלא צורת אבן שהם צורות עומדות לשכלל עליהם האולם והמזבח וכל הבית כולו וכיון שראו אבותינו את כסא הכבוד שסלסל מתוכו ועומד בין האולם והמזבח ולמלכו של עולם מיד נפלו על פניהם ועל אותה שעה אמר גדול יתי' כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון: ב שמקדש הראשון לא נוקקתי לי ולבני בקול זה ולכל משרתי ולכסאי והלואי בני למה אתם נופלים על פניהם עמדו ושבו לפני כסאי במדה שאתם יושבים בישיבה ותפשו כתר וקבלו חותם ולמדו חותם ולמדו ספר תורה זה היאך תדרשוהו והיאך תשמשו בו כי היא מעלין נתיבות לבבכם: ג היו צופין לבבכם בתורה מיד נענה ורובכל בן שאלתיאל בר' וד' לחדש השביעי לחדש החגים ועמד על רגליו כתורגמן וזהו מפרש שמות בתורגמן: ד ויאמר ורובכל בהל לבי עלי איה צור עולמים ויענני מדלתות שמים ויאמר אלי אתה הוא ורובכל ואומר אני ויען וידבר אלי כאשר ידבר איש אל רעהו וידבר אלי דברי נכחים הרבה מאד: ה ואומר לי מי אתה אדני ויאמר אלי אני מטמרוץ שר צבא ה' וישם שמי כשמו ויראני איש כתינוק יפה ומיופה ויאמר אלי מטמרוץ זהו משיח ה' וזה נולד לבית דוד ויצפנהו ה' להיות נגיד על ישראל וזהו מנחם בן עמיאל וזהו נולד בבית נבוכדנצר וישארו רוח וישימהו כנגדו עיר הרמים היא רומי עד עת קץ:

ואשאל מה אותות שיעשה מנחם בן עמיאל ויאמר אלי מטמרוץ ומיכאל שנה קודם שבוע אחת משגר הקב"ה שליח לישראל בבטח בשלוח בדריצה בעליצה ובעליוהו הוא דור עני שאין לו זכות אלא עומדין ומתריזין כנגדם ומבזין אותם כשוקים וברחובות שקורין ליסמים ומשומדים ואומרים עליו דברים שאין האוזן יכולה לשמוע: ב באותו שעה אמר כך הקב"ה עדיין לא שעברו שיעבודין הן מבקשין יותר מיד הקב"ה כועם וחובש למשיח שמונה שנים מצומצמות כנגד שמונה ימי מילה מה תינוק זה שמונה ימים שלא נימול אינו ראוי לבא בקהל אף אותן שנים שמשיח נחבש הקב"ה מסתיר פניו ממנו: ג שוב נותן הקב"ה פתחון פה לישראל עליו ביותר ואו' זה לזה תדעי שאותו אדם תועה ה' וה' מרעה את ישראל כלום חבש פרעה את משה ששליח זה חבשוהו: ד בשנה ראשונה שהוא נחבש היו מכרוין עליו בכל עירות ישראל ומתכנסין עליו גבורי תורה וגבורי פרנסה וקושרין עליו קנוטא ומחבלין עליו את מראהו שנ' כן משחת האיש מראהו ואין רבים עליו אלא ישני עפר שנ' ורבים מישני עפר וקיצו והיו מתי עולם אומרים זה לזה שמא עבר סברנו ובטל יוצא בת קול ואומר אל תראו ובזכותו אתם עומדים: ה ובאותן שנים שנחבש נאספין גבורי תורה שבעיר ובטלים אנשי אמונה ופוסקין מעירות חכמה ועומד דור ריקן ולא ראשי ישיבות להגן לכם ולא רעים נאמנים וחסידים לבטל הגזירה ונגעלים שחקים וסגורים שערי פרנסה כל אלו ו' שנים אבל שנה האחרונה שהמשיח יוצא מבית האסורין דור הולך וטפל בקבר בחייו מפני גזירות שנגזרו עליהם והרבה מתים בלא שנותם בשעבוד:

גזירה ראשונה זו עקירת הרים מי שיש לו בן הבן כופר באביו מי שיש לו שרה כופר בה גזירה הראשונה זו אדום הרשעה שהיא עתירה למלוך על ישראל תשעה חדשים שנ' נשבעתי לבית עלי מלמד שנשבע הקב"ה שתמלוך אדום הרשעה בקץ האחרון מכיפה לכיפה וצריך אתה ללמד מה היא גזרתם כופלין אם על גבורי תורה על אחד עשר כל מי שנותן עשרה דגרי בסף מבקשין ממנו עשרה דגרי זהב וכל מי שאין לו חותכין מבשרו עשרה דגרי בשר וגו' וזוין שלא ימולו את בניהם ושלא ישמרו את הגדה והמזכיר שמו של הקב"ה חותכין את ראשו: ב גזירה שלישית או כיון איספור שאינם צריכים לעשות מלחמה אלא ממראיתן הכל מתים ו' עינים יש להם שנים ככל אדם ואחד בראשו וא' כפרחתו וא' בין כתיפיו וא' בלבו וא' בטבורו שנא' כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על אבן אחת שבעה עינים באותי שעה צועקים ישראל ואומרים בקול אחד אשרי מי שלא נברא אשרי דורות הראשונים שלא ראו כזאת וכל כך למה בשביל גבורי תורה שלא האמינו מתחילה ולא זכרו ה': ג גזירה הראשונה מכל הגזירות

אמת ויחיד מלך וך במעשיו ומכלכל יצוריו מלך חי וקיים מלך ממית ומחיה מלך יוצר כל ברכה ומכין כל טובה מלך ברוך מלך יחיד ונכבד ואדיר וישיש עוזר ועניו קדוש וטהור צדיק אמת וישר נאמן וחזק מלך מובהק שהוא חילול על כל קשרי גאוה ומתוקן על עמודי פאר בחדרי היכל צופה במסתרים ורואה במעמקים ומביט במחשכים ובכל מקום שהוא שם ולא להשיב על דברו וחפצו לא להסיר ואין מקום לגוס ממנו ולא לסתר להחבא מפניו: ד תמלך לעולמים מלך רחום וחנון סולחן ומחלן מגלגל ומעביר תהדר בכל שיר תתרום על כסא כבודך תחוקר על כל חמדתך תתקלס בכל רגנות תשתבח בכל התשבחות תתהלל בכל התהלות תתגדל לעולמים תתקדש לעולמי עד מוטרוסא"י ה' אלהי ישראל ה' מי כמוך מוטרוסא"י ה' אלהי ישראל בעל גבורות לך מוטרוסא"י ה' אלהי ישראל יהלל כסא כבודך לך יתנו גאות ורבות עוז ותפארת לך יחזקו לך יאמצו לך יחדשו לך ירגנו לך ישיחו לך יברכו לך ישבחו לך ירוממו לך יפארו לך ינשאו לך יגדלו לך יתהדרו לך יהללו לך יקלסו לך יקדשו לך מוטרוסא"י ה' אלהי ישראל משהתקין יכתירו כתרים לך וישירו לך שיר חדש וימליכוך לנצח נצחים ותקרא אחד לעולם ועד כי אתה ה' אלהי ישראל גבור חיל רוב לחושיע אל חכם לממשלתך חכם למלוכתך בא"י חכם הרוים וארון הסתרים אמן ואמן:

פרק כו וארא כעין חשמל זה נוקק ובורר אם ראוי לירד במרכבה אם לאו אם ראוי לירד במרכבה כיון שאומר לו הכנס ואינו נכנס חוזרין ואומרים לו הכנס ומיר נכנס היו משבחין אותו בודאי לומר זה מיוודי מרכבה אבל אם אינו ראוי לירד במרכבה כיון שאומרים לו הכנס והוא נכנס מיד מפילין עליו אלפים מגורי ברזל: ב מפני ששומרי פתח היכל ששי היו עושים כמי שמטילים עליו אלף אלפי גלי מים ואין שם אפי' טפה אחת אם אמר מים הללו מה טיבן מיר רצין אחריו בסקילה ואומרים ריקה שם מורעו של מנשקי העגל שאין אתה ראוי לראות במלך וכסאו לא זו משם עד שמטילים עליו אלף אלפים מגורי ברזל: ג אתה פועל גבורות מחדש חדשות בריותיו מחדש בכל יום ויום, משרתיו מאש רזיו ומוהיר בתוך רבבות, זונח שנאה וקנאה איבה ותחרות, מרחיק כעס מפיר קצף מריבה כל חי, ומוב כרובי כבודך אש ומתנאה על כרובי אש על השרפים שרפי להב סביבות כסאך עומדים זה לזה משמיעים סולו לרובך בערבות רוב ברכה ושבח וקלום שיר ותודה ותודות פאר לחש ענוה וחסד לאביר לאמין לאדיר לברור לבחור לבחון לגבור לגאה לגבוה בפיהם שירה וזמרה בלשונם רגנות, תנומה אין להם לא לילה ולא יום אלא כאור נוגה ומרה והלל: ד אתה הוא אדון הגדול הגבור והנורא הברוך הגבור הגדול ההרור הותיק הזכאי החסין הטהור הישר הכביר הלבוב המחיה הנחמד הסוד העניו הפודה הצח קדוש הרחמן השומר התומך ארך אפים רוב חסד ואמת: ה אתה הוא אדון אלהי האלהים ואדוני האדונים אתה הוא גדול לך מגדילים כל בעלי גדולה, אתה הוא גבור לך מגבירין כל בעלי גבורה, אתה הוא נורא לך מיראין כל בעלי יראה, אתה הוא צדיק לך מצדיקין כל בעלי צדקה, אתה הוא חסיד לך מיחלין כל בעלי חסידות, אתה הוא קדוש לך מקדישין כל בעלי קדושה, אתה הוא נאמן לך מאמינים כל בעלי אמונה:

פרק כז אתה הוא שגלית סודך למשה ולא כסית ממנו כל גבורתך בזמן שהדיבור יוצא מפך היו הרמים מורעזעין ועומדים בבהלה והיו כולם נשרפים בלהבי אש, אתה הוא בוחן כליות ולבבות ובוחר אמונים אתה דר בלהבת צורה בלהבי אש צר כשלהבת אש, אתה הוא גבור גאה על כל גאים ומתנאה על הכל משפיל גאים ומנביה שפלים ברוך הוא: ב גאה בבריות אדם דמות אדם בכסאך קבעת פני אדם להם ויר אדם תחת כנפיהם רצין כאדם ועמלים כאדם כורעים ומשתחיים בשירה ואמתך מלך עליהם: ג גאה בבהמות שור דמות שור בכסאך קבעת פני שור להן רצין כשור עמלין כשור עומדין על עמדם כשור ואמתך קדוש עליהם: ד גאה בחיות ארי דמות ארי בכסאך קבעת פני ארי להם שאגתם כארי אימתם

אלא אותן מעשיך: ד מי שמע כזאת מי ראה כאלה וכו' בתחי' היה דעתו של הקב"ה להתעות את ישראל במדבר ששה חדשים מניסין ועד תשרי כיון שנסתכל בצערות של משיח כל השנים הללו מיד פתאום יבא אל היכלו: ה ר"א מפני שישראל אומרים שבאותו הדור אפשר עולם כמנהגו נוהג ויש גאולה בשנה זו והם אינם יודעים שפתאום יבא:

פרק לו ר"א כי הנה יום בא לימות המשיח מתגידין אוה"ע ובאין עם ישראל ומקיימין מצות סוכה ומילה ותפלין וציצית ונכנסים ויוצאים עם ישראל מ' שנה שנ' ומלך עולם גוים רבים ולאחר מ' שנה בא גוג ומגוג על ישראל הוא וכל מלכי מזרח ומערב ומדינת גמר וכל אנפיה שנאמ' גמר וכל אנפיה וכו' וכיון שרואים הגרים שמתגידים לגוג ומגוג וכל חילו שבאו עמהן משאילין ואומרים להם להיכן אתם הולכים אמר להם על ה' ועל משיחו מיד מנתקין ציציותיהם בקרקע ובוטטין בסוכותיהן ונוטלין מוזהותיהן והולכין עמהן על ישראל שנ' ננתקה את מוסרותימו וגו' באותו שעה יושב הקב"ה ומשחק עליהם שנ' יושב בשמים ישחק וכל איש מישראל מקיפין לו מ' אלפים וה' מאות חרבות שנ' רגשו גוים בנימט' הכי הוי: ג הנה יום בא לה' אותו היום שבא גוג ומגוג על ישראל מרגיו ארץ ושמים ורעש גדול בארצת ישראל ועולים ללכוד ירושלים שנ' ואספתי את כל הגוים על ירושלים באותו שעה עושה מלחמה בגוג ומגוג ויוצאין עמו שבעה רועים ושבעה נסיכי אדם שנ' והקמות עליו שבעה רועים ושמונה נסיכי אדם דוד באמצע אדם שת אנש ומשותלח מימינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן משמאלו שמונה נסיכי אדם שאול ושמאל עמוס וצפניה ואליהו ומלכי צדק וישי וחזקיהו באותו שעה מתקררת רעתן של מלאכי השרת לפני הקב"ה שבשעה שדורך הקב"ה את רומי לא דורכה אלא לברכה שנא' פורה דרכתי לברך, אומרים מלאכי השרת לפני הקב"ה רבש"ע מאיוה מקום אתה בא אמר להם ממרום אומרים לו מדוע אדום ללבושך ה' הוא אומר לפניו רבש"ע כלום יש מלך שהולך למלחמה ואין פרשים עמו מפני מה לא בקשתנו ללכת עמך אומר להם נתקמנה היתה ולא נצטרבתם לי אעפ"כ לא נתקררה רעתן אומר להם המתינו מעט יש לי נת גדולה אחרת ואחם נצטרבתם לי שנ' ונסתם גיא הרי כי יגיע גי הרים וגו': ה וכיון שבא גוג ומגוג על ישראל הקב"ה יוצא בכל מיני פורעניות להלחם עמו ויוצאין מלאכי השרת שנ' ונשפתי אתו ברבר וברם והקב"ה מכה אותם הכאה גדולה וכולם נופלים מפניו שנ' וזאת תהיה המגפה וגו' ואין צריכים ישראל לחשוב עצים אלא מאספקנין שלהם ומכלים שלהם ולאחר גוג ומגוג ישבו ישראל לבטח שנ' וישבו בה וחרם לא יהי עוד וגו' גואל ישראל קדושו:

פרק לח ר"א כה אמר ה' גואל ישראל קדושו כנגד מי אמר ישעי' מקרא זה לא אמרו אלא כנגד ישראל שהבדילן הקב"ה משבעים אומות שנ' קדש ישראל לה' ראשית תבואתה ובעונותינו שרבו נפלו לעמקי ארץ נפלה ולא תוסיף קום בתולת בת ציון ומי עתיד להגביה משיח שהוא מלביש כל אויביו בשת וכלימה ובזמן שרואין אוה"ע כורעין ומשתחווין לו שנ' מלכים יראו וקמו: ב וצריך אתה ללמד משיח כשהוא מגלה כבשר ודם הוא מגלה או כמלאך הוא מגלה כבר מפורש ע"י הניאל וארו עם ענני שמיא כבר אנש אתי הנה מלמד שמוסרין לו ת"ק רבוא לגלגלי אור ועמו חיות הקודש שרפים זכרובים וכיון שרואין אותו אוה"ע באותו שעה אומרים זה לזה שמא זהו שאומרים עליו משיח הוא והוא אומר להם אני הוא משיח שכולם נופלים תחת כפות רגליו שנ' וכתותי מפני צריו ומשנאיו אגוף וכתותי מפני צריו אלו הפרסיים שהוא משקין רוחן של ישראל כבשר בתוך הקדירה ומשנאיו אגוף אלו מלכי אדום הרשעה שעתיד הקב"ה להשיב גמולם בראשם שנ' אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלים: ג יושב בשמים ישחק מה משיח על הרמאות שעתיד משיח לעשות להם לאוה"ע בשעה שרואין אותו מתביישין ואומרים מה נעשה והוא אומר להם ממי אתם מתיראין לנו אצל ע"ז שלהם והוא מצלת אהכם מיד כל א' וא' הולך אצל

אצל יראתו והם נופלות מיד אומר זה לזה לשוא ולדק יגענו כל אותם השנים חזירים ובאים אצל משיח ואומרים ראתן שלהם אין ממש בהם אומר להם אל תיראו אין לכם אלהות קשים מאלו והם חמה ולבנה מיד הולכים להם אצל חמה ולבנה ורואין אותן שכבה אורן שנ' והפחה הלבנה ובושה החמה והזורין אצל משיח ואומרים לו חמה ולבנה ככה אורן שנ' המו גוים ממו ממלכות: ד' מיד אומר זה לזה עכשיו מה תקנה יש לנו באו ונקריב דורן למשיח אולי ירצה לנו מיד מביאין דורן ובאין אצלו שנ' שבא וסבא אשכנז יקריבו, אומר להם מה אני ומה מלכותי לכו והגישו להקב"ה אומרים לו וכי הקב"ה מקבל שוחר והלא הוא מחזיר על מי שמקבל שוחר מפני מה עברתם על ציווי וקבלתם שוחר: ה' אומרים לו עכשיו מה תקנה יש לנו אומר להם יש תקנה וגהינם שמה אומרים לו והיאך הוא והיאך הוא דומה אומר להם מתנות טובות יש בה אש וגפירות חשך ואפילה אומרים לו אין רחמים בדיןך והלא מעוטה ידיו של הקב"ה אומר להם אף אני בשליחות דן אתכם אומר להם במדה שעשיתם לבני כך אני עושה לכם באותה שעה קורא לו שר של גהינם אומר לו אפרים משיח צדקי דיך שיחה עמהם מיד אוחז משיח בארבע כנפות הארץ ומנערן בתוך גהינם כאדם שמנער כסותו מן העפר שנ' לאחוז בכנפי הארץ וגו':

פרק למ ומ' שנה קודם שיבא משיח בן דוד ששמו מנחם בן עמיאל יבא נחמ' בן חושאל איש לאפרים בן יוסף ויעמוד בירושלם ויתקבצו אליו כל ישראל שם יקבץ איש וביתו ויקרבו בני ישראל קרבן ויערב לה' ויתיחסו בני ישראל למשפחותם ולאחר מ' שנה לנחמ' בן חושאל יעלה שידיו מלך פרס וידקור את נחמ' בן חושאל בירושלם ויספדוהו כל ישראל בהספד גדול ובכי ואח"כ תבא אשת נתן הנביא בן דוד חפצי בה והאזנות האלה מגיעות בחדש אב בששה לחדש ידקור שידיו מלך פרס את נחמ' בירושלם ויגע לישראל על אבן ויצר להם מאד ויפוצו למדבר ירושלם למלאות לאבן נחמיה מ"א יום תהיה נבלתי מושלכת בשערי ירושלם ואדם ובהמה וחיה ועופות לא יוכלו ליגע בו ולאחר מ' יום קוברו הקב"ה בקברות בית יהודה: ג' ואני ורובכל הוספתי לשאול מטמרו' ומיכא"ל שר צבא ה' על אודות ברית עם קדושים ואמר אלי העגל הזה שם ירבו וכלה סעיפיה והכרך הזה היה עיר נגה עיר הרמים היה רומי רבתי ואמרתיו לו אדוני עד מתי קץ הפלאות וידבקני ויאחזו בידו ויביאני אל בית החרף ויראני שם אבן שיש לה פנים כמראה הבתולה אשר לא ידעה איש ויפה עד למאד ויאמר אל ורובכל מה אתה רואה ואומר לו אני רואה צלם שיש ודמות פניה כאשה יפה ויעני ואמר אלי האיש המדבר ביראמר הצלם הזה אשת ברקיעל היה ובשעה שידע הברקיעל את הצלם והתה ותלד זה ארמילוס והוא יהיה לראש לכל ע"י ויהיה כל חתוך מצד א' כי חציו מן האבן וחציו מן הברקיעל וחציו שמן האבן יהיה חתוך כמראה אבן: ד' והדבר הזה היה בנביאותה' אל ורובכל ותצר לי נפשי מאד ואקום ואלך ראש המים ומועד שם לה' אלהי ישראל והוא אלהי כל בשר וישלח מלאכו ועוד תפלה בפי והפסק לא הפסקתי וראיתי כי הוא מדבר עמי כל הרברים הראשונים ואכרע ואשתחוה לה' ויען ויאמר אלי שאל לך קודם אלך מעמך ואוסף לשאול אותו על משיח ה' ואמרתיו לו מתי יבא יבא ישראל ויען ויאמר אלי חיה' אשר שלחתי אשר שמני על ישראל ועתה אנכי לך מעשה ה' כי האל הקדוש אמר לי לך והודיע את ורובכל עבדי את אשר ישאל: ה' ויאמר נשה נא אלי ואדבר לך דבר אלהים דע כי מנחם בן עמיאל יבא ב"ד בניסן ויעמד על בקעתי ויען ויאמר מנחם בן עמיאל לוקנים אני הוא משיח ה' אשר שלחתי לבשר אתכם:

פרק מ ויביטו הוקנים כי הוא נבזה ולבוש בלויים יבזו אותו כאשר בותה את הוקנים כי הוא נבזה ותבער בו חמתו ויסר בגדיו מעליו וילבש בגדי נקם תלבושת ויבא עמו אליהו הנביא וילכו לירושלים ויחיה את נחמ' בן חושאל הנקבר בשערי ירושלם וילכו אל עדת ישראל ויראוהו בני ישראל כי נחמ' עמו ויאמינו במנחם בן עמיאל דבר מטמרו' ומיכא"ל שר צבא ה' באמת אפרים לא יקנא את

יהודה ועצת שלום תהיה ביניהם ובכ"ז לחדש הראשון חרבות ירושלם תת"ץ שנה תשועה לה': ב' ויצא מנחם בן עמיאל בנימ' ארמילוס וילך הוא ונחמ' בן חושאל ואליהו הנביא בן אליעזר בן אהרן הכהן ויעמדו ביחד על הים הגדול ויעשו ויעלו את הפגרים אשר נפלו בירי אויביהם ויעל גלי הים וישליכם אל נחל הסופר כי יהיה משפט רשעים ושמחה לצדיקים ובחדש השני הנו' תעלה עדת קרח אשר פצתה האדמה וכלעה אותם ובדבר זה נענה והיה מפתח שמות כתורגמן אחד ואחד בשמו שם כתר ושם חותם: ג' א"ר ישמעאל כך א"ר עקיבא משום ר"א הגדול המוקק עצמו בסוד תורה וכנס בגדיו ושמלותיו ויעלה מכילה חמורה מספק חוצץ קרי וישב י"ב יום בחדר או בעליה אל יצא ואל יבא ואל יאכל ואל ישתה אלא מערב עד ערב שיאכל לחמו לחם נקי ושתה מים ואל ימעוס כל מיני ירק: ד' ויקבע שר תורה זה בתפלה ג' פעמים בכל יום ויום ולאחר תפלה שיתפלל אותו מראשו ועד סופו ואח"כ ישב וישנה אותן ג' ימים ימי תעניתו מבקר עד ערב ולא ידום וכל שעה שמסימו יעמוד על רגליו וישביע במלאכים ומלכם ויקרא י"ב פעמים בכל שך ואח"כ ישביענו בחותם של כל אחד מהם ואלה שמותם שקדהוויא' ה' השר נהבדוויא' ה' השר אבירנהוויא' ה' השר יש אומרים נהוודידיה' ה' השר פליטריה' ה' השר הרמון והוכריא' ה' השר אובתרא' ה' השר טומרוסא' ה' השר אשרויליא' ה' השר זבדוילא' ה' השר מרגוויא' ה' השר רהדכויו' ה' השר ואדירור' ה' השר וישבע אותם י"ב פעמים בשם יופיא"ל הדר במרום מלכו ובשם סרכיא"ל שהוא משרי המרכבה ובשם שהדריא"ל הנקרא לגבורה שששעות ביום שהוא שר אהוב ובשם חסדיא"ל שר אהוב ויחזור וישביע אותן ארבע שרים האחרונים בחותם גדול ובתר נורא בשם אובכו"ה שהוא חותם גדול ובשם צורט"ק שהוא כתר נורא ושם קדוש יצא לכל מדת תורה שהוא מבקש למקרא ולמשנה ולצפיית המרכבה ממנה טהרה יצאו מצער ומסנוף גדול כי תלמוד הוא בידנו ומסורת וותיקים שמסרו והניחו לדורות להשתמש בו צנועים ומי שראוי נענה מהם א"ר ישמעאל דבר זה נעשה ע"י ר' אליעזר ונענה ולא האמינו ונעשה ע"י ר' עקיב' ולא האמינו וחזר ונעשה על ידי ולא האמנתי עד שהבאתי כס אל אחר והושיה כמוני והורירו ר' עקיבא לחוצה לארץ מרשות בית דין ונתעכב עד שנעשה ע"י רבים שלא קרולא שנו והושוו אחריהם ונעשו תלמידי חכמים בו לקיים עדותן ובית דינו של נשיא לומר אף דבר זה ר' אליעזר וחכמים שמא דורות ארץ ישראל מפסיקין על ירינו ולא האמינו עד שהורירו ר' עקיבא לבבל א"ר ישמעאל שאלה א' שאלתי את ר' נחוניא בן הקנה על חותם כך למדתי אותה משום ר' נחוניא בן הקנה רבי צורת"ק דכ"ע גינ"ת ער"ד נז"ר שורטי"ן זהו חותם גדול שבו נחתמו שמים וארץ אובכו"ה אבגדה"ו חנוי"ה וזהו"ה והו"ה נורא שמשביעין אותן לכל שרי חכמה: ה' ובכילותו י"ב יום יצא לכל מדות תורה שיבקש למקרא או למשנה או לצפיית המרכבה כי במדה טהרה הוא יוצא ומצער ומסנוף גדול כי תלמוד הוא בידנו ותקנת הראשונים ומסורת עתיקים שכתבו והניחו לדורות להשתמש בו צנועים ומי שראוי נענה מהם א"ר ישמעאל מה יפתח אדם קודם שיתפלל שר של תורה זה כיון שעומד יאמר תתהדר תתרוםם תתנשא וכו' ברכת' בפרק ראשון וישביע ויאמר מי לא ירוםם אותך מלך נורא ומבוהל על כל משרתיך ברתת ובויע משרתים אותך כבהלה וברעדה מתבהלים בגורה בפה א' ששמך נורא מוציאין מפני אימה ויראה שעומדין מלפניך אין מוקדם ואין מאוחר וכל המעכב את חכם בשמך כשיעור כמה של שער נרחף ומשלהבה מרחפת אותן שנ' קק"ק ה' צבאות וגו' וזאת הקבלה ישביע השרים האחרונים יופיא"ל סרכיא"ל שהדריא"ל חסדיא"ל בחותם גדול ובתר נורא אך לא יוציא בפה אלא שיכתוב בלשון שבועה וזהו חותם צורט"ק דר"ע גינ"ת ער"ד נז"ר שורטי"ן ידור"ה וזהו כתר נורא אובכו"ה אבגדה"ו וז"ה וז"ה וז"ה וז"ה וקודם שיכתוב חותם גדול יתפלל תפלתו אל אמת התקדש לנצח נצחים בראת בתבונה ארץ יסדה:

י' ב' מראשו ועד רגליו מאזניו ישמע ומעיניו יביט וממחו יבין ומחושמו יריח ומקנהו יזילא קול ומושגו יכנס מאכל ומלשגו ידבר ובפיו יגמר ובידו יעשה מלאכתו ובלבו יחשוב ובטחולו ילחץ ובכבדו יכעוס וקלחו* מוחת וברגליו יהלך ובראיה בריאה לנפש ומכליותיו יעון ואין אחד מאיבריו יתחלף מאומותו אלא כל אחד בשלו. לפיכך נאה לו לאדם לשוט על לבו כל אלו מי הוא שבראו ומי הוא שילחו מטפה כחשה במעי האשה ומי שמוציאו לאור העולם ונתן לו ראות עינים והילוך רגלים ומעמידו ומליגו על דיו ועל מכונו וזיכין לו גמולין טובים במקום בינה וזרק בו נשמת חיים ורוח טהורה מאתו. אשרי האדם אשר לא יטקף את רוחו : תם

(*) צברכות ס"ח איתא: קורקנן עוקן.

לג

מכתבי תהלה.

מאת הרבנים הג' המאורות הגדולים יושבי על מדין בחו"ל יצ"ו.

(נסדרו לפי סדר זמן כתיבתם)

בס"ד אשאפענבורג אור ליום ע"ש"ק פ' בראשית תרמ"ם ציון לפ"ק.

שובמ"ם לרמ"כ הרב המופלא וכו' כש"ת מוהר"ר שלמה אהרן ווערטהיימער נ"י.

הגני להשיב על מכתבו הנחמד ועל קארטע שלו גם להודיע קבלת הספר ואומר לו יי"כ וחילו על זה אשר כבדני בו, אכן אתו הסליחה שלא נפתי עדיין לעיין עליהם בעיני הראוי להשיב מפאת עסקים רבים והומן גרמא ימים המקודשים הבעל"ט. ואומר למע"כ יי"כ וחילו על ברכותיו היקרים, והמברך ותבדך בכל מכל כל כאות נפשו ונפש מוקירו

הק' שמחה הלוי באמבערגער.

בעה"י וענהיים יום ב' י' חשון תרמ"ט לפ"ק.

החיים ושלוש וכמ"ס להרה"ג מו"ה שלמה אהרן ווערטהיימער נ"י בעה"ק תוב"ב.

יקבל בזה בעד ס' חרושי הר"ן על מס' ע"ז שהוציא לאור. הגני בזה ידיו

הק' שלמה הלוי באמבערגער.

ב"ה יום ה' כ' אדר תרמ"ט לפ"ק טרעביטש.

שלוש וכל טוב לכבוד הרב חכם הגדול בקי וחרף וכו' כש"ת מו"ה שלמה אהרן ווערטהיימער נ"י.

רוב טרדותי עכבונני עד היום להגיש למעב"ת נ"י תודותי בעד מנחתו הטובה הס' היקר חרושי

הר"ן על מס' ע"ז אשר בו כבדני זה איזה שבועות ועמו הסליחה יחוקקו ה' ויאמצהו להגדיל התורה

ולהאדירה כאות נפשו וכאות מוקירו ומכבדו

הק' שמואל פאללאק.

בעה"י שושן פורים תרמ"ט לפ"ק ערלו יע"א.

שלומים רבים כשל ורביבים לכבוד הוד הרב המאה"ג חרף ובקי מאד נפלא בנן של קדושים כקש"ת

מו"ה שלמה אהרן ווערטהיימער נ"י אכן יקרה בעיר קדשנו ותפארתנו תובב"א.

אחדש"ת תשואות חן חן למעב"ת על הכבוד שכבדני עם הספר היקר חרושי הר"ן ז"ל על ע"ז אשר

מעב"ת זכה וזיכה את הרבים להוציא לאור בן זיכהו השי"ת להוציא לאור ולחדש חרושים הוא וזרעו וז"ו

עד עולם והשי"ת ירחם עלינו ועל פליטתנו יקבץ נדחינו במהרה בימינו כאות נפשו הטובה ונפש מוקירו

ומכבדו דוש"ת, ונא להזכירני בתפלתו במקומות הקדושים. יצחק הק' קאפף בן רחל.

